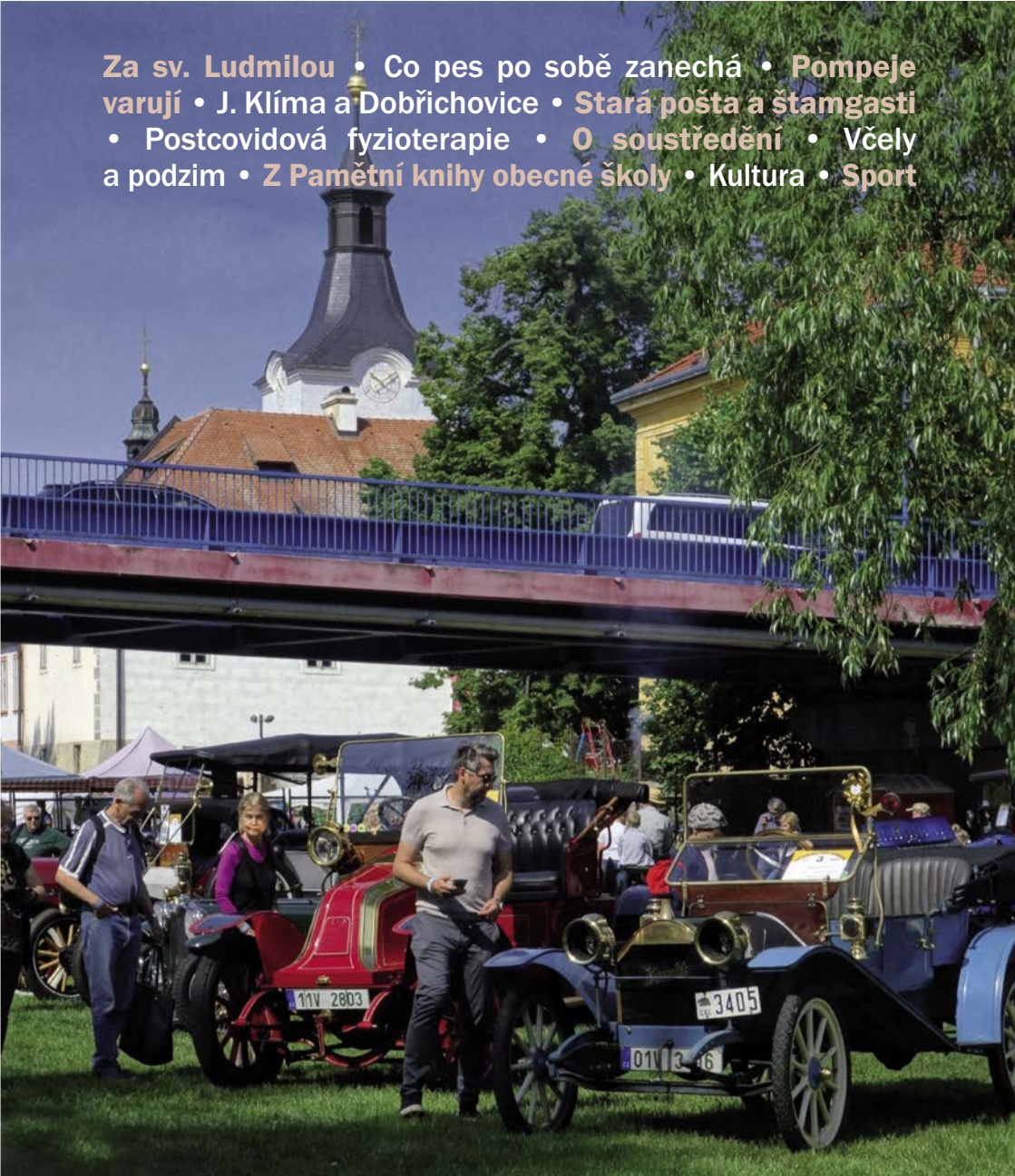

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Za sv. Ludmilou • Co pes po sobě zanechá • **Pompeje varují** • J. Klíma a Dobřichovice • **Stará pošta a štamgasti** • Postcovidová fyzioterapie • **O soustředění** • Včely a podzim • **Z Pamětní knihy obecné školy** • Kultura • **Sport**

Stavební prodej J+K a.s.

Poptejte nás!

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

☎ **721 554 000 | 257 710 141**

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

KOMWAG®
Komwag, podnik čistoty a údržby města, a.s.

Odpady

svoz
likvidace
odpadkové koše
zanáška popelnic
KONTEJNERY:
• od 3–30 m³
• všechny druhy
odpadu

Čištění

chodníků a ulic
strojní čištění
ruční metení
odstraňování
graffiti
zimní údržba
posypový
materiál

Zeleň

zahradnické
práce
sekání trávy
údržba
mobiláře
ostatní
komunální
služby

Komwag, podnik čistoty a údržby města, a.s.

Perucká 2542/10, 120 00 Praha 2 • komwag@komwag.cz • www.komwag.cz

tel. Praha: 236 040 000 • tel. Mníšek pod Brdy: 737 242 200

Volejte zdarma: 800 566 924

Podzimní zastavení

s Kristiánovou legendou a svatou Ludmilou

“Tedy zbožná paní Ludmila, ovdověvši a ztrativši již i staršího ze svých synů, zůstávala ve svém domě, vzpomínajíc své dřívější nevědomosti a bludů, a každodenně v slzách oplakávala minulé hříchy. A jako dříve dovolovala svým údům sloužití nečistotě a nepravosti pro nepravost, tak nyní je přiváděla k službě spravedlnosti pro posvěcení, říkajíc s apoštolem: „Jaký užitek jsem měla tehdy z toho, zač se nyní stydím?“

O tom svědčí to, jak zmírňovala často bídu chudých, jimž jako matka v nedostatku pomáhala, hladové živíc, žiznivě osvěžujíc, cizince a nuzné šatem odívajíc. Svědčí o tom také kněží, o něž se obětavě starala tak jako o vlastní syny. A kdyby tito všichni mlčeli, dosvědčují to příbytky Kristovy, jež obohatila poklady zlata a stříbra, nikoli, jak někteří činí, z loupeží a z majetku nuzných, ale z majetku, jenž jí byl od Boha svěřen. Byla zbožná a mírná ve všem a všelikých plodů laskavosti plná. V almužnách byla štedrá a v nočních pobožnostech vytrvalá, v modlení nábožná, v lásce dokonalá, v pokoře mezi neznající, v péči o sluhy boží tak pohotová, že těm, kterým nestačila poskytnouti pomoci za denního světla, horlivě ji posílala v temnotách noci po svých služebnících, naplňujíc onen příkaz evangelia, podle něhož máme udělovati almužnu tak, aby nevěděla naše levice, co dělá pravice. Avšak kdybychom chtěli všechny projevy jejích ctností pérem vylíčiti, dříve by se nám nedostávalo světla denního než stránek knihy. Neboť dveře jejího domu byly dnem i nocí otevřeny pro každého, kdo šel kolem, takže mohla s blahoslaveným Jobem volati: „Dveře mé byly otevřeny pocestnému, okem bývala jsem slepému a nohou chromému“ tato matka sirotků, utěšitelka vdov, neúnavná navštěvovatelka spoutaných a uvězněných, ve všelikých dobrých skutcích dokonalá.”

Svatá Ludmila, kněžna patronka naší země, žena, matka, vychovatelka, mecenáška, nejvyšší morální autorita. Dcera knížete Slavobora, manželka knížete Bořivoje, s nímž společně přijala křesťanství. Matka knížete Spytihněva a Vratislava, babička svatého Václava i knížete Boleslava ... Od její mučnické smrti (15. 9. 921) uplyne za pár dní 1100 let ... Proto na ni dnes v tomto zastavení vzpomínáme. Čtenáři chtíví spíše akce a dramati by asi čekali, že vybereme dramatické scény jejího uškrcení či zardoušení dvěma její snachou Drahomírou najatými vrahy na nedalekém Tetině, ale to my ne ... Vybrali jsme pěknou pasáž o tom, jak ji viděl autor Kristiánovy legendy *Vita et passio*

sancti Wenceslai et sancte Ludmille, ave eius - Život a umučení svatého Václava a jeho báby svaté Ludmily. O této snad nejslavnější legendě naší literární historie zde psát nemůžeme, není na to prostor. Vyšli jsme z legendární latinsko-české edice pana profesora Jaroslava Ludvíkovského, jenž je i autorem překladu. Edice vyšla jako hvězda jasná za hluboké normalizace v pražském nakladatelství Vyšehrad prací tamního tehdy vynikajícího redakčního týmu v r. 1978. Ukázka je ze 3. kapitoly, s. 27 - 29. Tento rok se koná spousta akcí, které si Ludmilu připomínají. Najdete je třeba na adrese: <https://www.svatuludmila.cz/poradane-akce>

redakce

Do indiánského léta! Do podzimu!

Tak už třicet let bez okupantů. Ale aby to nebylo zase až tak pěkné, tož i léta s kolaboranty zvolenými v demokratických volbách do nejvyšších funkcí. Večer 21. srpna 2021 v Dobřichovicích důstojná scénická vzpomínka, již rušil jakýsi ohňostroj ... Co to o nás vypovídá? Pan soudruh Filip ("uměleckým" jménem agent Falmer), zvolený místopředseda Poslanecké sněmovny, pro Haló noviny 19. srpna (když litoval neúspěchu povstání proti Gorbačovovi ze srpna 1991) prohlásil: „Diktatura Evropské unie a NATO je nesrovnatelná s tou sovětskou ... Myslím, že na takové zotročení nejen Brežněv, ale nikdo jiný z tehdejších politických představitelů snad ani nepomyslel. Je jisté, že při každé koordinaci v jistých ohledech jsme jako součást RVHP a Varšavské smlouvy museli respektovat společné cíle nebo, chcete-li, poslouchat, ale jinak nás Sověti nechali normálně žít.“ (zdroj: <http://www.halonoviny.cz/articles/view/55770943>)

plus <https://www.forum24.cz/filip-diktatura-eu-a-nato-je-nesrovnatelna-s-tou-sovetskou-breznev-nas-nechal-normalne-zit/>

Co k tomu dodat?

Pojďme raději k podzimnímu Kukátku, ner- vy máme jen jedny ... Je vidět, že pomalu, velmi pomalu se ta absurdní situace vrací k normálu (jejda, zase ta asociace na „normalizaci“). Ale fakt pomalu ... Po covidových restrikcích se začínají konat akce, tábory, můžeme se víc potkávat, scházet ... Mnozí soudí, že nic už nebude jako dřív. Dobře? Špatně? Kdo ví.

V tomto čísle už přinášíme zprávy o tom, jak se znovu rozjždí Panská Zahrada, wellness, jak co dělali o prázdninách Sokolové, volejbalisté, fotbalisté, muzikanti ... Inspirování současnými debatami v sítích věnujeme se vznešenému tématu psích hovínek, jichž jaksi ve veřejném prostoru přibývá ... Požádali jsme o názor pana starostu a oce-

ňujeme, že rád a obratem vyhověl. Bylo by dobré, kdyby spolupracovali i ti pejskaři, kteří zatím nespolupracují. Je jich, věříme, menšina. Na druhé straně: sáhneme si do svědomí sami: kolik roušek či respirátorů potkáte ležet na chodnicích při cestách po obci? Vidíte, čím přetékají popelnice v den svazu odpadu? Taky nic moc ...

V krátké poznámce vzpomeneme na osud antických obcí po výbuchu Vesuvu, zejména Pompejí ... V rubrice O zdraví se dotkneme zajímavých témat: jedním je soustředění, tím dalším (a velmi aktuálním) je téma post covidových problémů a fyzioterapie. Do naší ankety o tom, jak jsme se octli v Dobřichovicích, co se nám tu líbí či nelíbí, zda tu žijeme, nebo jen přespáváme, tentokrát přispěl Josef Klíma.

Zmíníme, jak se měly o prázdninách děti v Sokole a co Sokol plánuje do podzimu. Dotkneme se také trochu tématu kytiček pro opylovatele, včely, včely samotářky, motýly ...

V historické rubrice bude tématem školní rok 1941/42 z Pamětní knihy obecné školy v Dobřichovicích.

Už se pomalu rozbíhají kulturní akce, přinášíme zatímni program na nejbližší dobu. Pozveme na obnovené Všenorské jablkobraní. Zmíníme, jak se u nás dařilo dixielendákům a v kulturní rubrice najdete i rekapitulaci dosud proběhlých koncertů letošního festivalu Musica viva. Nebude samozřejmě chybět sport, už se hraje, odbíjí i běhá.

Tož pěkné počtení v indiánském létě přeje

Vaše redakce

Podzimní zastavení	3
Slovo redakce	4
Soutěž	6
Aktuality	7
Z našeho života	9
Anketa	11
Tip na výlet	16
O zdraví	18
Spolky	22
Z historie	25
Kultura	29
Sport	35

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), MgA. Alžběta Šenkyříková, Mgr. Jana Váňová

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)

Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2021. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2021. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Štrná 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © Jan Štulc

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však

požádat, **abyste svůj text nijak speciálně neformátovall**, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zasláné příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se **s**. U psaní substantiva *president* či *prezident* si dovoluujeme k veřejné debatě navrhnout, zda neodlišit touto grafikou, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje. Léto je sice v plném proudu, ale Kukátko směřuje k podzimu.

Vážení čtenáři!

znovu při vybírání fotografie na titulní stránku mudrujeme o počasí. Příroda se letos skutečně drží návratu k normálu, tedy k počasí, jaké jsme znali v našem dětství. Po delším a chladném jaru přišlo léto střídající občasně horké letní dny s těmi chladnějšími, i deštivými, takže žádné tropy, ani vyschlé trávníky. Alespoň do doby uzávěrky podzimního čísla v polovině srpna. Prostě příjemné léto.

Pro podzim jsme favorizovali snímek pana Jana Štulce s ranní mlhou nad Berouňkou, ale nakonec je vše jinak. Na titul jsme dali fotografii od stejného autora připomínající sraz veteránských aut pod mostem v roce 2019. Covidový rok 2020 setkání historických vozidel neumožnil, a tak jsme si mohli tato krásná auta prohlížet znovu až letos. V sobotu 14.8. jich byla plná louka pod mostem a zájemců o jejich shlédnutí bylo mnoho. Odpoledne se k tomu pod lávkou přidala pěkná muzika – začal 10. ročník dixielandu.

Experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále po-

kračuje. Těšíme se na další Vaše fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografií vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i další čtenáře našeho čtvrtletníku. **Upřednostňujeme snímky na výšku.** Z těch na šířku vždy musíme kus oříznout.

Neváhejte a své snímky posílejte na adresu studia, které zpracovává grafickou podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro poslání mailem nijak nekomprimujte. Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

redakce

Nový územní plán

Na webu města je již k dispozici Nový územní plán - Oficiální stránka města Dobřichovice (dobrichovice.cz). Zastupitelstvo ho schválilo 24. 6. 2021 a nabyl účinnosti 10. 7. 2021. Územní plán se projednával mnoho let. Neměl ambici být významně jiný než předchozí územní plán, který platil od roku 2006, kdy formou změny nahradil územní plán z roku 1996. Neměl to ani ve

svém zadání. Rodil se složitě. Jak bude funkční, bude možné posoudit až s odstupem času. Přejme si, aby nebyl předmětem sporů, a aby se případné nedostatky podařilo odstranit brzkou a nekonfliktní změnou územního plánu přes všechny složitosti, které takový krok přináší.

redakce

DOB Centrum Restaurace a hotel PANSKÁ ZAHRADA se chystá na podzimní sezónu

S končícím létem se na nadcházející podzim chystá i Panská Zahrada. Jak přibývají týdny, tak kolem nás přibývá i těch, které již nebaví sledovat taškařici vládního Cirkusu Covid. Přibývá tedy také naděje, že žádná třetí repríza tohoto bizarního divadelního kusu již na programu nebude a nadcházející podzim, zima a jaro bude ve znamení společného setkávání se na všemožných akcích, zábavách, a hlavně v námi tolik milovaných hospůdkách a restauracích. Restaurace i hotely (stejně jako mnoho dalších typů provozů) sice musejí stále dodržovat podivná nařízení,

která komplikují provoz zejména po administrativní stránce, ale hosté obecně tento snížený komfort snášejí statečně a přecházejí jej spíše jen mávnutím ruky, případně pod vousy naloží několik slov k dobru těm „nahoře“. Všem hostům a celému personálu všech gastro podniků, hotelů, divadel, kin, sportovních a dalších kulturních zařízení patří velký dík. U nás v Panské Zahradě máme hosty báječné a loajální a tým lidí, který se o ně stará, tvoří fantastickou atmosféru, servis a gastro zážitky, pro které se k nám všichni tak rádi vrací. Díky Vám všem.

V průběhu září opět představíme nový jídelní lístek. Pokrmy vhodné pro letní čas nahradí jídla, která tělo ocení v chladnějším období roku a současně zachováme naše hity, mezi které se zcela jednoznačně zařadil teplý Udón salát, nebo Tygří krevety na víně a másle. Klasikou zůstává Trhané vepřové ramínko, či Švýcarský sýr raclette a samozřejmě nezapomenou-

telná Kulajda. Chystané novinky představíme v průběhu září. Přijměte také pozvání na naše snídaně. Servírujeme je od půl osmé do desíti hodin formou bufetu a vítání jsou nejen hosté z hotelu, ale přijít může kdokoliiv, kdo má chuť posnítat v Panské Zahradě.

Těšíme se na Vás. Vaše Panská Zahrada.

Martin Havlík

Wellness Dobřichovice

Musím přiznat, že Dobřichovice se staly mojí láskou. Je až neuvěřitelné, že toto město a jeho blízké okolí nabízí tolik možností, jak naplnit svůj život. Od akcí kulturních, sportovních, společenských, duchovních, tak po komunitní život. Jsem duší veliký sportovec a nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že zde jednou bude stát špičková gymnastická hala, výborně fungující Sokol, skvěle našlápnutý atletický oddíl a bazén s wellness. Svým charakterem jsou bazén i wellness menší a působí tak vlastně rodinně, což k Dobřichovicím krásně sedí a díky tomu si také našly spousty příznivců. Wellness Dobřichovice vstupuje v září do své páté sezóny. Roky to nebyly rozhodně snadné, ovšem jsme opravdu šťastní, že se bazén s wellness staly oblíbeným místem pro lidi z širokého okolí i vzdálenější Prahy. Po dlouhém lockdownu jsme otevřeli naplno nejen dětské kurzy, ale i seniorské cvičení, veřejné plavání a wellness. Na všech příchozích bylo vidět nadšení ze znovuotevření. Všichni zjistili, jak moc jim voda chyběla. Ani o prázdninách se provoz úplně nezpomalil. Vedle prostoru pro veřejnost a pro hotelové hosty dobíhaly kurzy, probíhaly příměstské tábory a bazén si oblíbili i trenéři a mladí sportovci, připravující se v různých sportovních odvětvích na soustředění v Dobřichovicích.

Co Vás od září čeká?

Přelomový srpnovo-zářijový týden by měla proběhnout odstávka a výměna stropních kazet, kterou jsme po zdoluhavém rekla- mačním procesu dotáhly do zdárného konce. Dojde k opravám a vyčištění bazénu i vířivky, včetně technologií, a sanitární úklid všech prostor. Pevně doufáme, že vše proběhne hladce a bude přichystáno na první kurzy začínající již 6. září. Veřejné plavání budeme nadále nabízet v maximální možné kapacitě s ohledem na kurzy. Na podzim chystáme také několik novinek. Připravujeme rezervační systém, který by usnadnil objednávání v bazénu i wellness. A dále, pokud dojde k vzájemné shodě, bude u nás možné ve vybraných víkendových termínech zažít Watsu. Velice přínosnou a účinnou terapeutickou metodu, která probíhá ve vodě 34 °C. Rádi bychom občas osvěžili i oblíbené saunové rituály.

Sice v tuto chvíli nevíme, co nás na podzim čeká s ohledem na epidemiologickou situaci a co na nás chystá vláda se svými nařízeními, ovšem vždy se budeme snažit, aby byl náš prostor „bezpečný“ a vstřícný ke všem lidem. Nezapomeňte, že pro vás a vaše děti můžeme uspořádat narozeninovou oslavu nebo si můžete pronajmout bazén i wellness privátně se svým partnerem či partou kamarádů. Rádi vám vyhovíme se vším, co bude v našich silách.

Ráda bych tímto poděkovala městu Dobřichovice za příspěvek na provoz na Cvičení ve vodě pro seniory, které bude od září doufejme pokračovat bez přerušení.

Sledujte naše webové stránky www.wellnessdobrichovice.cz, na kterých vždy na-

leznete aktuální rozvrh a případné změny v otevírací době.

Tel. 226 230 920

Mail: fit@wellnessdobrichovice.cz

Petra Šárová, provozní manažerka wellness

Lety vyhlásily soutěž o návrh loga nové základní školy

Obec Lety vyhláší soutěž o návrh loga nově zakládané Základní školy Lety, která roste na Slunečné louce v ulici Karlštejská a v září 2022 přivítá první žáky.

„Jsme příjemná, malá, komunitní škola s dobrymi vztahy, která se snaží vybrat to nejlepší ze současných trendů ve výuce a díky kvalitnímu vzdělání rozvíjí potenciál každého dítěte.“

Na základě ankety mezi obyvateli Letů ponese nová škola jméno zakladatele a náčelníka skautingu (tzv. Junáku) Antonína Benjamína Svojsíka - letovského chataře, který Lety miloval a ctil.

Návrhy můžete zasílat do 30. září na marketa.huplikova@obeclety.cz.

O psím lejně

Byl jsem redakcí Kukátka požádán o krátký článek na téma psích exkrementů a věcí souvisejících s jejich úklidem. Pokusím se tedy o následující krátké shrnutí, které jsem si pracovně nazval „o psím lejně“.

Město vybere za rok na poplatcích za psy kolem 90 tis. Kč (údaj za rok 2020). Tato částka by měla pokrýt náklady města na úklid po psech, nákup nových stojanů na sáčky na psí exkrementy a nákup sáčků do těchto stojanů. Občas se setkám s názorem, že stojanů na tyto sáčky je v Dobřichovicích málo. Tento názor úplně nesdílím. Jen namátkou, stojany na sáčky na psí exkrementy jsou umístěny např. v ulici 5. května u lávky nebo u sjezdu na cyklostezku, v parku, v ul. Anežky České, na začátku chodníku do Karlíka, u pneuservisu, jistě jsem na některá další místa zapomněl.

Celkem je jich cca 15. Jsem přesvědčen, že během procházky se psem jich člověk pokaždé alespoň několik potká. Stačí jen trocha předvídatosti, a pokud si zapomene vzít svůj sáček z domova, můžete si při potkání prvního stojanu na trase své procházky sáček utrhnout.

Určitě se nebráníme instalaci dalších stojanů na sáčky na psí exkrementy, nicméně rád bych k tomuto tématu sdělil nejprve pár postřehů od našich technických služeb. Doplnění stojanů sáčků totiž zdaleka není levná záležitost. Jeden balík totiž stojí kolem 180 Kč a obsahuje 250 sáčků. Takový

balík však „pejskaři“ dokáží vypotřebovat na některých místech (především v parku) klidně už za tři dny. Není totiž vůbec neobvyklé, že si jeden pejskař z role odtrhne nějakých 20 nebo i více sáčků, snad „do zásoby“. Někteří lidé navíc dokáží utrhnout sáček z role tak nešikovně, že další nejde ze schránky vytáhnout. Doplnování stojanů a vytahování zadrhlých rolí sáčků z těchto stojanů pak patří k téměř každodenní práci našich technických služeb.

Každopádně stále je bohužel dost lidí, které nějaké sáčky vůbec nezajímají a kteří nechávají potřebám svého psa zcela volný průběh.

Někteří sice psí nadílku seberou, pokud si pejsek uleví na chodníku, když ale vykoná potřebu na trávníku, tak se s použitím

sáčku již neobtěžují. To je ovšem mírně řečeno velmi neohledupné k těm, co se o zatravněné plochy starají. Sám jsem měl nejednou to „štěstí“, že jsem si při sekání travnatého pásu mezi ulicí a mým pozemkem nevšiml takovéhoho psiho „dárečku“ a každému je jistě jasné, co následuje po jeho přejetí sekačkou.

Prosím, mějte na paměti, že vaši pejsci jsou vesměs sympatičtí a roztomilí tvorové, o tom, co po sobě nechávají na zemi, však nic podobného říci nelze. Vaši spoluobčané vám proto rádi poděkují za to, že po svých pejscích uklízíte. Každý si pro tyto účely může vzít z domova svůj sáček, a kdo jej zapomene, nechť využije ty, které dává k dispozici město.

Petr Hampl

Pompeje varují i dnes

Termín uzávěrky podzimního Kukátka se blížil a mě stále nenapadlo, jak bych mohl k jeho popularitě a dobré pověsti nějakým článkem přispět. Moc se tomu nedivím, protože v poslední době mě už nenapadá vůbec nic, ale řekl jsem si, že „chudobu ducha“ musím nějak překonat. Na jaké téma by ale ten můj příspěvek měl být? V myšlenkách jsem procházel významné události, ke kterým u nás nebo někde jinde došlo: roku 323 př. n. l. zemřel Alexandr Veliký, v roce 1928 generál Čankajšek dobyl Peking, v dubnu 1656 požár Lešna zničil knihovnu i rukopisy J. A. Komenského a nedávno došlo k výbuchu muničního skladu ve Vrběticích. Tak bych mohl pokračovat dále, ale teprve při prohlížení fotografií z naší někdejší návštěvy Říma a přilehlého okolí mě napadlo, že by se možná dalo něco napsat o jedné z největších katastrof starověku. Na jedné z fotek pořízených na vrcholu Vesuvu je totiž vidět obrovský kráter, pozůstatek výbuchu, k němuž došlo

v roce 79 n. l., tj. téměř před dvěma tisíci lety. Následky neočekávaného probuzení do té doby nečinné sopky byly děsivé: Vesuv každou vteřinu vychrlil tisíce tun materiálu, který zasypal Pompeje a pod pětimetrovou vrstvou popela pohřbil všech šestnáct tisíc obyvatel. Zničení Pompejí sopečným výbuchem je do dneška symbolem apokalyptické zkázy. Popsaná událost není určitě příliš aktuální, takže je velmi pravděpodobné, že Lidové noviny, Blesk, Dobnet i náš Informační list ji přejdou mlčením a Kukátko tak bude jediným periodikem, které ji alespoň krátce připomene. To však není jediný (ani podstatný) důvod, proč se k této dávné události vracet. Připomínáme ji proto, abychom nezapomínali, že k podobné tragédii může dojít kdykoli. K jedné takové málem došlo v roce 1908, kdy tunguzský meteorit dopadl do neobydlené oblasti centrální Sibíře, kde na ploše větší než dva tisíce čtverečních kilometrů vyvrátil miliony stromů. A co dneska? Nehrozí snad,

že ke zkáze v mnohem větším měřítku může dojít, budou-li v jaderném konfliktu použity atomové zbraně? Alespoň občas si

připomenout, k čemu by mohlo dojít, není určité na škodu.

HgS

Proč žiji v Dobřichovicích

Tentokrát do naší ankety přispěl známý novinář Josef Klíma a zvolil osobní formu s oslovením Daniela Havlíka.

Ahoj, Dane, využívám Tvé nabídky napsat, proč žiju v Dobřichovicích. Ten první důvod je, že tu můj dědeček koupil na přelomu 19. a 20. století hospodu Stará pošta. Stála na křižovatce, kde stojí dnes plyn budka, byla to největší hospoda ve vsi a opravdu sloužila jako pošta. Proto byl u ní selský dvůr, kde se (údajně, nevím to přesně, ale naši to vždycky říkali) přepřahali dostavníky. Dědeček si vzal hypotéku a postavil ve 30. letech celé patro, ve kterém se nacházel taneční sál, kde se pořádaly plesy a tanečnické a také tu vzniklo jedno z prvních kin ve středočeské župě. Ta hospoda živila

celou rodinu, v létě se tu stravovali tzv. lufťáci neboli bohatí Pražáci, kteří si postavili na Brunšově ty krásné secesní vily a na léto sem odlifrovali rodiny, někteří i se služebnictvem a aupairkami, kterým se tehdy říkalo bony.

Stará pošta byl i střed společenského života. Ženy tu hromadně draly peří a drbaly u toho, vážení měšťani, mezi které patřil i Tvůj děda, sem chodili na pivo, na viržínko a na kus řeči v tzv. stolních společnostech. Spoustu toho zachytil můj strýc – bratr mojí mámy – František Petrák na fotkách, které se zásluhou Jana Neuberta podařilo rekon-

struovat, a které nám dávají okusit kouzlo té první republiky. Málokdo ví, že pod dnešní plyn-boudou jsou zasypané hluboké sklepy, kam se svalovaly sudy s pivem, pak se zasypaly ledem, nařezaným z Berounky a do léta postupně odtávaly, takže se chodilo po takových lávkách. Tahle hospoda sloužila do začátku 50. let, kdy ji komunisti ukradli a vrátil nám ji až nový režim po roce 1990. Jenže komunisti ji nechali zchátrat, takže jsme ji nemohli už ani opravit, ani dlouho prodat. Nakonec si ji koupil od nás, rozvětvených restituentů, nějaký nepřilíš poctivý podnikatel a skončila, jak skončila. Zmizela ze světa.

Druhý důvod, proč žiju v Dobřichovicích, tkví v tom, že jsem tu prožil dětství i dospívání, znám tu každý kámen, učil jsem se tu plavat – taky jsem se málem utopil, když jsme sjížděli na obří pneumatice někdy v deseti letech mlýnský náhon zvaný strouha – jezdit na kole, zažil jsem tu první lásky

a taky bigbítovou dobu. Tehdy v roce 1966 jsme s Honzou Hrubým, dnes slavným rockovým houslistou a čestným občanem Dobřichovic, denně skládali u piána jednu píseň – Honza hudbu, já text – a chtěli jsme být lepší než Beatles. Taky dvě naše první písně se tak jmenovaly: Jsme lepší než Beatles. Už tehdy tady působil jakýsi génius loci, protože Honza skládal písně ve stylu Beatles, které se k nám dostaly až později a už byly na hranici vážné hudby. Jako Eleanor Rigby nebo Fool on the Hill. Nakonec jsme to všechno nahráli na staříčkový magnetofon a odnesli do Českého rozhlasu do soutěže „Hledáme nové talenty“. Pak jsme šli zapít do hospody, jak konečně budeme slavní, protože v té době kralovaly tehdejší rozhlasové Houpače jednoduché hity, jako Povídej, kdežto Honzovy písně měly už docela jinou úroveň. Když jsme pili třetí pivo, Honza zblednul a povídá: „Průser. Já mám z druhý strany pásku nahrou Svobodnou Evropu.“ A začali jsme pít na žal, protože jsme čekali, že si pro nás přijede StB. Nakonec ten pásek asi nikdo neslyšel, protože jsme se ani neproslavili, ani nás nezavřeli. I Honza Hrubý se sem pravidelně vrací, přestože se už před lety odstěhoval do Otavovic.

No a pak začala éra bigbítu naplno. Vznikla kapela Reciprocity, zapojili se další dobřichovičtí muzikanti jako Michal Landa (dnes výtvarník), René Pechar, Vláďa Čížek, Růžena Ryšavá (později Pokorná) atd., Dobřichovice se prostě staly centrem kultury v okolních vesnicích. Nějak se tu narodili a přistěhovali se sem lidé stejného progresivního citění a myšlení, plní uměleckých aktivit. V hospodě Na nádraží jsme sobotu co sobotu hráli všechno, od Kryla až po Rolling Stones – aniž by nás někdo udal, což byl na tu dobu zázrak – Kryl se tu s Nohavicou taky objevili hned po listopadu 89, aby si s námi zahráli. Jen tak, zadarmo, což už dnes zní jak utopie. Tahle tradice se po roce 1990 přenesla do hospody Na schůdkách (Lucern), kde to už není sobo-

tu co sobotu, ale zase obohacené o výborné muzikanty jako je Sean Berry se svou irskou harfou, řevnický Honza Paukert s neobyčejným nástrojem stig nebo všenorý Jiří Stivín se svými píšťalkami. Muzika se prolíná s ochotnickým divadlem, které všichni navštěvujeme a vychutnáváme si v létě unikátní atmosféru představení pod širým nebem na nádvoří zámku. Když člověk vyrazí do ulic, vždycky narazí na známé, ať už v galerii u Tomáše Bíma, v Zahradě nebo Na schůdkách, všude najde přátele, s nimiž se dá podiskutovat o politice, sportu nebo kultuře. A v létě si smotám ručičky na nosič a jedu si zaplavat nad jez do Berounky, jak v 30. letech. Nebo jdu se psem – a s vnučaty – dlouhou procházkou podle řeky, když se mi chce – a síly dovolí! – vyšlápnout si do lesa na houby.

V anketním příspěvku Josefa Klímy „Proč žiju v Dobřichovicích“ je zmiňována společnost, která se v restauraci na Staré poště scházela. V Kukátku 1/2003 jsme na str. 16-18 o historii Staré pošty psali. Pokračovali jsme pak v Kukátku 1/2004 na str. 17-20. Celé články lze najít v archivu Kukátka na webu www.dobrich.cz. Protože jsme od Jana Neuberta aktuálně obdrželi několik fotografií Františka Petráka, o nichž se Josef Klíma zmiňuje, dovolujeme si je zveřejnit spolu s výzvou: **Poznáte-li někoho na těchto fotografiích, napište nám.**

Za jména osob uvedených pod fotografiemi neručíme. Uvítáme jakoukoliv opravu či určení dalších jmen. Děkujeme panu Jaromírovi Petrákovi i dalším za první pokus o identifikaci.

Z článku v Kukátku 1/2004 přetiskujeme vzpomínky pana Miloše Frýdla. Uváděná jména mohou posloužit pro jejich přiřazení k osobám na fotografiích:

Rodina Petráková a společnost Chumáč

V šenkovně Na Staré poště se scházivala stolní společnost. Mluvílo se o všem, co při-

Vychovali jsme tu s mojí ženou Janou dvě děti, syna Kryštofa a dceru Kristýnku, teď tu řadí naše čtyři vnučata, protože Kryštof se usadil v Letech a Kristýnka se sem pravidelně vrací. I jim tohle místo přirostlo k srdci. Kdysi jsem tu znal téměř všechny občany, s některými jsem chodil do školy, s jinými hrál fotbal, s dalšími chodil na pivo. Teď se Dobřichovice rozrostly, spoustu lidí neznám vůbec, jiní zemřeli nebo mají taky děti a vnučata a v těch se neorientuju. Ale kouzlo Dobřichovic přežilo. Neznám hezčí místo s laskavější atmosférou. Dnes již zesnulý Alex Königsmark to kdysi pojmenoval přesně: Dobřichovice jsou prostě lázně. Já bych dodal: Lázně duše.

Pepa Klíma

nášel čas a někdy byla i legrace. (Karbanič sedávali u jiného stolu.) Členové společnosti si s sebou přinášeli hudební nástroje a pro svoje potěšení začali muzicírovat. Založili spolek Chumáč. Měli na almárce stojánek s tímto názvem a rovněž vlastnili razítko, jímž si označovali např. i notové zápisy. Naposledy snad Chumáč účinkoval při odchodu jeho člena pátera Hradce do Turska, kdy mu zahráli naposledy píseň „Loučení, loučení ...“

Ve stolní společnosti sedávali např.: pan Nosek, bývalý rolník, tchán starší Petrákovy dcery Marie; pan Landa, rolník, tchán dr. Fürsta; pan Hruška, strážmistr ve výslužbě; pan Havlík, mlynář a dlouholetý starosta Sokola; pan Voříšek, otec paní Lídy Gemperlové; páter Hradec, křížovník a místní farář; pan Kyrásek, vedoucí technik v tiskárně a nimrod; pan Karman, vrchní inspektor ČSD a nimrod; pan Bartoušek, strážmistr; nadlesní Liebl; pan nadlesní Jakeš, plukovník v. Kašpárek; pan Palacký, úředník; MUDr. Tayerle a pan Geissler. Každý den se zastavil pan Procházka z Karlíka v nezbytné buřince, polír od firmy Nekvasil. V létě sem zavítal

Čtvrtý zleva (s pivem v ruce) pravděpodobně pan Voříšek (nepočítána osoba viditelná jen púl hlavy na kraji), pátý zleva pan Josef Nosek, šestý zleva Karel Havlík, čtvrtý zprava (s houslemi) pan Kyrásek, první zprava pan Radovnický

pan Procháska, majitel firmy Elida, který rád maloval a složil hudbu k baletu Král Nitka, jež se hrála občas v rozhlase, dále dr. Zukriegel, znalec norských fjordů, a hlavně profesor z pražské konzervatoře, Pavel Dědeček, pan Kadet, ředitel Výchovny, a sympatický pan Mudra, učitel z Výchovny.

A z téhož Kukátka přetiskujeme ještě pár informací o rodině Petrákových:

Starý pan Tomáš Petrák, majitel hostince Stará pošta ještě před II. světovou válkou,

pocházel z Lišnice. Byl menší postavy, s bříškem, s nízkým ježkem, usměvavý a hned zas cholerik, třeba když vyhasla děvčatům kama na a on potřeboval horkou vodu na „kašara“. Paní Františka Petráková, tělnatější, se šaty a zástěrou až na zem, byla dobráčka od kosti, šourala se v bačkorách po domě. Za svobodna se jmenovala Kulhavá a pocházela z Černošic, z dnešního hotelu Kazín.

Petrákovi měli dva syny a dvě dcery. Starší dcera Marie se provdala za Josefa Noska, ale

Zleva pan Král nebo Volf, třetí zleva pan Hruška, čtvrtý zprava pan Mimra, třetí zprava František Petrák.

brzy ovdověla. Jejich syn Luděk byl za války nasazený v Norsku a vzal si za manželku Nor-ku Ogot. Měli syna Ludka, který žije s matkou v Norsku, a dceru Karin, jež záhy zemřela.

Druhá dcera Františka - říkalo se jí Fanynka - byla veselá a výřečná, hrávala divadlo, se provdala za Josefa Klímu, který byl v roce 1944 zatčen pro ironické poznámky na Hitlera a vězněn v koncentračním táboře. Měli dceru Helenu a syna Josefa, známého reportéra televize Nova, novináře a spisovatele. Starší syn Jaroslav byl úředníkem u Léčebného fondu a jako důchodce tu roznášel telegramy. Oženil se s Boženou Andresovou, která pocházela ze statku v Jílovišti. ...

Jeho tři synové Jaroslav, Jaromír a Tomáš žijí v Dobřichovicích.

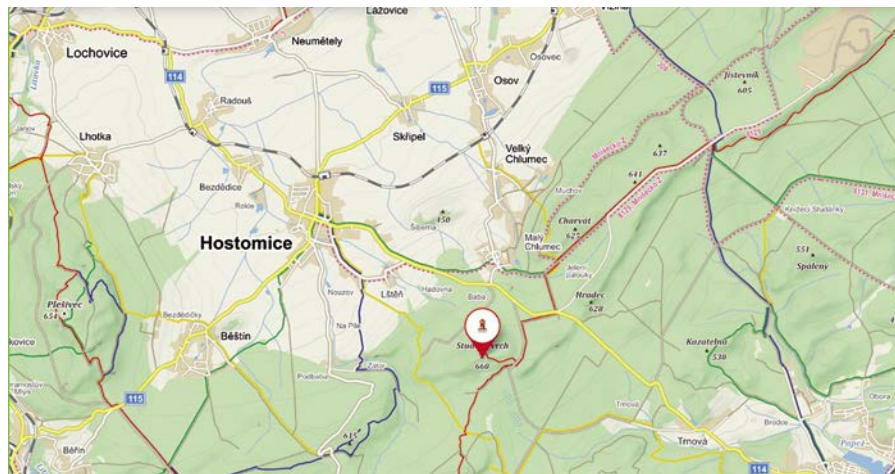
Mladší syn František, původně hodinář jako jeho otec, vpomáhal v šenkovně. Byl velmi populární, veselý a vtipný. Dobře fotografoval, několik snímků mu vyšlo i ve fotografických ročenkách. Hrál divadlo a také na kytaru. S páterem Hradcem složil jakoby kramářskou píseň o vraždě v Mokropsích : ... „zdejší strážmistr jak to uslyšel, browning si nabil, do Mokropes jel“ Nedbal varování, že je Stará pošta sledována udavačem, a dostal se spolu se švagrem Josefem Klímou do koncentračního tábora. Ten přečkal, ale v roce 1946 tragicky zemřel při nehodě v Karlíku.

První zleva pan Bartoušek, druhý zleva Karel Havlík, třetí zleva (první stojící) pan Josef Nosek; nevíme, kdo sedí v čele stolu; dále sedící (po levici muže v čele stolu) Antonín Frýdl; stojící dámy zleva Marie Nosková, Františka Klímová, třetí dámu nevíme; dále pak maličký stojí František Petrák (vedle něj stojícího vysokého pána zatím nevíme, stejně tak nevíme, kdo sedí zcela vpravo, možná pan Zukriegel)

Studený vrch v Brdech nedaleko Hostomic, rozhledna

Tip na výlet v tomto čísle je z našeho kraje. Možná jste tam už byli. Pokud ano, dejte tip dál. A kdo ne, tak to někdy zkuste. Je to tip po čertech dobrý.

Rozhledna na Studeném vrchu leží mezi Dobříší a Hostomicemi. Můžete tam jet či jít různě: vlakem, tedy onou poetickou lokálkou ze Zadní Třebaně na Lochovice (zastávka Osov či Hostomice a pak nějakých 5 kilometrů).

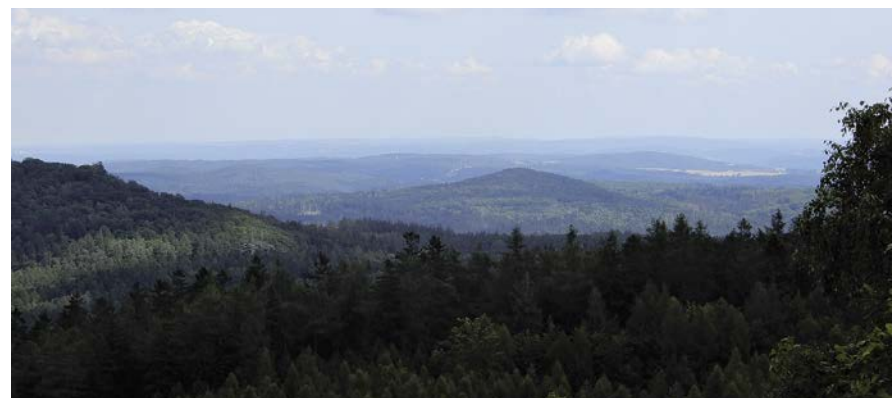
Můžete to vzít autem třeba z Dobříše, zaparkovat pod kopcem a pak po červené nahoru. Tak za půl hodiny a něco jste tam. Je to pěkná cesta. Uvidíte i novou výsadbu na vykácených mýtinách po kůrovcové kalamitě. Jsou i tací, kteří to dají i s kočárkem ...

Červenou co vlastně hřebenovku můžete využít i jinak a odjinud a jinam. Když se podíváte na mapu (<https://1url.cz/aKRIO>), můžete si vybrat, kde vystoupíte, nastoupíte, začnete, skončíte, podle toho, jaké máte plány. Je to nádherný kus krajiny. Dá se samozřejmě jet i na kole, to si fakt užijete, ale chce to dobrou kondici a techniku,

a to jak nahoru, tak dolů, to zejména. Sama rozhledna je 660 m. n. m. To už je docela dost a když už když se k ní blížíte, je

Nová výsadba už nejsou smrky. Ale nejsou to ani listnáče ...

Pohled z rozhledny. Foto: J. Sikyta.

cestou pár míst s krásným rozhledem. A když se Vám podaří vylézt nahoru na kopec a pak na rozhlednu a ona je otevřená, rozhled je parádní. Zejména teď, kdy už se vzduch jaksi „čistí“ do podzimu.

Terminologicky vzato je Studený vrch vlastně ještě spíš v Hřebenec než v Brdech. Proč se to místo tak jmenuje? Je to jednoduché, je tak trochu vytrčené a je tam větrno a studeno, když se počasí nevyvede.

Rozhledna, či vlastně sedmiboká zděná původně měřičská věž, byla postavena v r. 1940 a je vysoká 17,5 m. Ano, původní účel byl zeměměřičský. Uvádí se, že podobných věží je u nás devět. Tahle jediná byl však opravena a zpřístupněna a stala se z ní nakonec populární rozhledna.

O víkendech bývá otevřená, a tak na ni můžete vylézt a v krámku v kumbálku pod schody dostanete i něco k pití, klobásu k opečení či jiné mňamky.

Zajímavé je, že když se k ní blížíte, vlastně ji ani nevidíte, holt okolní stromy rostou. To ještě před pár lety nebylo ... Ale když vylezete nahoru, dech se vám zatají z toho výhledu. Musíte napřed zvládnout 81 schodů nahoru a totéž pak dolů. No a když jste už nahoře a když máte štěstí a je dobře vidět, máte krásný výhled nejen na Český kras, ale i na Křivoklátsko, magický vrch Velíz, dokon-

ce i České středohoří, Milešovku i hřebeny Krušných hor. Na opačnou stranu Dobříšsko, Písecko, když se zadaří, na jihu i Šumava s Boubínem a zemská hranice se ukáže. Když mrknete na západ, často i Zbiroh je vidět. No, nejděte tam ...

Web rozhledny je poněkud amatérský, ale najdete tam cenné informace i pěkné fotky: <https://rozhlednastudenylvrch.estranky.cz/>

J. Matl

Rozhledna Studený vrch. Foto J. Sikyta.

Postcovidová fyzioterapie

Onemocnění Covid-19 je nevyzpytatelné a objevuje se po něm široká škála obtíží. Přetrvávající omezení i po odeznění nemoci někdy zůstávají v dechovém systému, pohybovém systému, či se projevují nespecificky únavou, poruchami paměti apod. Nemoc může tělu připomenout „staré známé“ neduhy. Fyzioterapeut je zdravotnický odborník, který umí s těmito přidruženými obtížemi pomoci. Fyzioterapie po onemocnění „covidem“ proto často souvisí se zaměřením se na správný dechový stereotyp, vnímání těla a jeho limitů. Pomoci může uvědomění si širších souvislostí obtíží v těle i v životě každého jednotlivce.

Covid-19 napadá slabé místo

V Centru komplexní péče Dobřichovice máme zkušenost, že Covid-19 napadá nejrozličnější tělesné systémy a postihuje nejslabší místo v těle tzv. „locus minoris resistentiae“. Takové místo je u každého člověka jiné – u někoho je to žaludek, u jiného koleno. Často souvisí s dříve prodělaným onemocněním či úrazem. Víme, že nynější i starší obtíže spolu souvisí. Jejich míra závisí na celkovém stavu člověka před i v době onemocnění. Do celkového stavu bychom měli vždy zahrnout, jak se jednotlivci daří po stránce fyzické (např. které části těla vnímá zdravé - v kondici, které bolavé), psychické (např. jaké je vnitřní naladění) i sociální (např. jak prožívá vztahy v rodině či na pracovišti). Člověk v lepší psychické i fyzické kondici zvládne onemocnění většinou lépe, než ten, který je vyčerpaný, přepracovaný, nespokojený v práci, rodině, trpí chronickou bolestí, řeší nemoc někoho blízkého, bydlení, rozvod, či je po úrazu, porodu ... atd. To vše oslabuje naši imunitu, a může tak zhoršit průběh i následky onemocnění.

Postcovidový syndrom

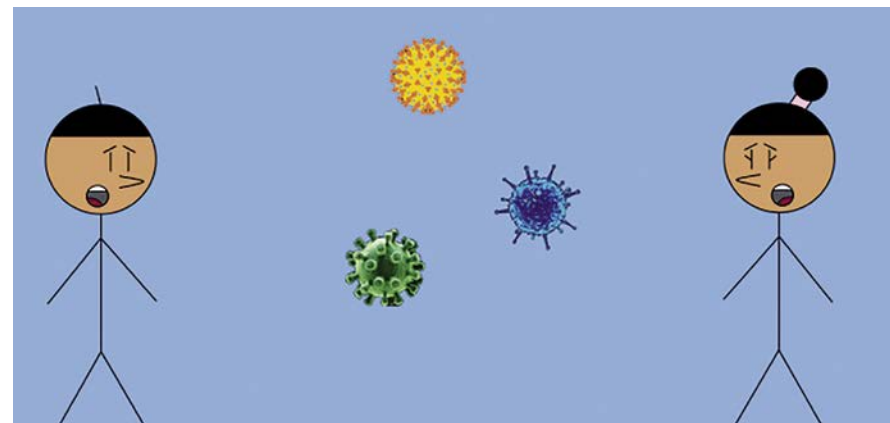
Souhrn obtíží, které se objevují po onemocnění Covid-19, se nazývá postcovidový syn-

drom. Obtíže jsou někdy velmi různorodé. Může přetrvávat omezení v běžných denních činnostech, dušnost při zátěži, apatie, únava, malátnost, bolesti pohybového aparátu, mravenčení či problém s citlivostí končetin, zažívací obtíže, celková dekonvence, ale i nespavost, strach, úzkost, deprese ve spojitosti s postcovidovými následky. Vzácněji se objevují po tomto onemocnění i amputace, ochrnutí končetin, zhoršení tinnitu, či problémy s pamětí.

Začarovaný kruh dlouhodobého stresu a napětí

Dlouhodobý stres zvyšuje napětí v těle, hromadí se. Pokud jsme ve stresu „ve dne, v noci“ (doma, v práci, na dovolené,...), naše tělesné napětí nemá kdy se snížit a pouze roste. Takovéto dlouhodobé napětí s sebou často nese horší koordinaci svalů při pohybu, či vznik bolesti v zařatých částech těla, protože zde nemůže docházet k přirozené regeneraci svalů formou jejich relaxace.

Jak se dostat ze začarovaného kruhu rostoucího napětí? Je dobré si uvědomit, jak ve stresu reagujeme. Pro začátek si všimnout, že ve vypjatých situacích zadržujeme dech, či se nám dostávají do zvýšeného napětí některé svaly. Poté můžeme např. cvičit uvol-

nění zařatých částí (např. sevřených čelistí), můžeme věnovat pár chvil volnému dechu. Samozřejmě práce na tzv. stresorech (našich spouštěcích zvýšeného napětí) je také na místě. Uvědomění a pojmenování podnětů, které mě stresují, je také správným krokem kupředu ze začarovaného kruhu chronického napětí.

Výše zmíněný popis začarovaného kruhu dlouhodobého stresu a napětí platí u jakýchkoliv nemocí, nejen u onemocnění Covid-19.

Dechový stereotyp, kvalita svalové koordinace a souvislost s bolestí

Onemocnět „covidem“ s sebou typicky nese dechové obtíže. Je důležité si uvědomit, že kvalitu dechu neovlivňují jen samotné plíce, ale i svaly okolo nich. Při respiračním onemocnění vlivem kašle či zahlnění se stává dech namáhavým, a tím se dechové svaly unaví či přetíží. Vysoké svalové napětí souvisí s povrchním dýcháním. Dýcháme-li povrchně, stahuje se hrudník a mezižeberní svaly nepracují správně, což následně vede k zvýšenému napětí a přetížení pomocných dechových svalů. To dále přispívá k celkové dysbalanci a přetížení pohybového systému, jeho bolestem, ale i větší únavě, nekvalitnímu spánku, či poruchám trávení. Při správném dechovém

stereotypu a vědomé korekci svalového napětí směrem k optimu (tj. ani málo napětí, ani moc) se naučíme používat při pohybu své svaly víc „ekonomicky“. To pomůže tělo vrátit do původní kondice, protože se nebude prát samo se sebou tím, že překonává nejdříve vlastní napětí a odpor. Tak bude uvolněnější a bude moci lépe regenerovat, trávit, odpočívat i spát.

Zaměření postcovidové fyzioterapie

Většina výše zmíněných symptomů, které se objeví po Covid-onemocnění, se dají ovlivnit kvalitní fyzioterapií. Po dlouhodobém kašláním, je potřeba nastolit v hrudníku lepší rovnováhu, aby přetížené svaly zrelaxovaly a oslabené svaly začaly plnit svou funkci. Při terapii po jemném manuálním uvolnění hrudníku, aby se mohl tzv. hýbat všemi směry, pokračujeme s vědomou prací s dechem. Učíme pacienta pravidelně, bez úsilí dýchat a k tomu vědomě povolovat svaly, které jsou v napětí. To znamená soustředit se na přítomnost a tělesné vjemy. Při každém pohybu stále sledovat kvalitu dechu, kam proudí lépe, a kam vůbec. Zjednodušeně se dá říci, že všude, kde jsou žebra, se dá hledat pohyb, jako když se roztahuje harmonika s nádechem od sebe a výdechem již volně zpět k sobě.

Ve fyzioterapii se pouze necvičí, ale učí se vnímat tělo, jeho limity, či se pracuje s po-

city únavy. Nejen bolest, ale i únava, napětí a dyskomfort jsou důležité pocity, které je třeba sledovat, aby nedošlo k přetížení systému. Proto pouhé posilování svalů, mechanické opakování cviků a úsilí nevedou ke kýženému výsledku. Pro správnou funkci pohybového systému je třeba zlepšit nejprve svalovou koordinaci, a tím postupně kondici a sílu. Pomoci může i dobře mířená masáž či manuální lymfodrenáž.

Je jisté, že i stav pohybového a dechového systému, např. u lidí se sedavým zaměstnáním a nedostatkem pohybové aktivity, hraje roli. Často mají ochablé „držení těla“ tj. nefunkční břišní svaly a nedostatečné napřímení páteře, trpí ztuhlostí ramen a šíje, mají povrchní dýchání a sevřený hrudník. Takovýto obraz vidáme velmi často. Je dobré učit se napřímenému nesení trupu – zkuste si, jak se „ruku v ruce“ s napřímením páteře uvolní dech a s uvolněním dechu selepší napřímení.

Chceme-li napomoci rychlejší rekonvalescenci, musíme se pokusit najít všechny souvislosti. Pomoci může nejen fyzioterapie, ale i pobyt v přírodě, relaxační či meditační techniky, psychoterapie a je třeba myslet i na vyváženou stravu s dostatkem zeleniny, pitný režim v podobě čisté vody či bylinkových čajů. V úvahu je třeba brát i omezení medií a sociálních sítí, nepoužívat je pouze k zahánění nudy, ale využívat je konstruktivně.

Důležitý je i výběr bot, ve kterých chodidlo není sevřené, a tím je mu umožněna jeho funkce. Pohodlné oblečení a spodní prádlo může též ovlivnit kvalitu dechu a tím i kvalitu pohybu. Cokoliv totiž tělo „svírá“, omezuje dech a zvyšuje napětí. Zkuste si volně dýchat, když máte chodidla sevřená v pevných botách, máte v pase utažený opasek, popř. ženy zažívají sevření hrudníku díky příliš těsné podprsence.

Závěrem

Centrum komplexní péče Dobřichovice pracuje dlouhodobě „komplexně“ a nabízí indi-

viduální funkční přístup, který bere v potaz osobnost jednotlivce, ale přesto se na něj dívá jako na celek. Zahnuje vždy nejen tělesnou stránku, přidružená onemocnění, ale i psychický stav či sociální zázemí. Nově je možné se přihlásit na postcovidový program, který vám pomůže od přetrvávajících postcovidových neduhů. Dostanete se tak rychleji zpátky do kondice.

Mgr. Lenka Bořchová

O autorce

Mgr. Lenka Bořchová je fyzioterapeut, přes 15 let spolupracující s kolegy všech oborů v psychosomaticky orientované ambulanci CKP Dobřichovice a částečně zároveň i soukromě.

Na jaře r. 2022 ukončuje čtyřletý akreditovaný výcvik Feldenkraisovy® metody. Je „praktikem Feldenkraisovy metody ve výcviku“, což jí umožňuje vést skupinkové lekce ATM- Pohybem k sebeuvědomění pro děti i dospělé. V těch jde o učení a vnímání sebe sama skrze prováděný pohyb a možnost znovu najít radost z objevování vlastního těla a jeho spontánního pohybu, jako když jsme byli malými dětmi. K terapii nejen hybných poruch využívá v poslední době především tuto metodu, a to s dětmi od narození i s dospělými všech diagnóz, a doplňuje ji praxí ve vývojové kineziologii z DNS dle prof. Koláře, Vojtovy reflexní lokomoce a funkčního přístupu prof. Lewita a Bc. Lewitové.

S pacienty pracuje komplexně psychosomatickým přístupem v celém kontextu jejich stonání a vedle somatických příznaků zohledňuje i psychosociální souvislosti. Od klientů očekává spolupráci a zodpovědnost, která je předpokladem terapeutického výsledku v učení se změně pohybových vzorců a ostatních stereotypů, které se podílí na vzniku funkčních a časem i strukturálních poruch.

O soustředění

„To bych také potřeboval.“ bývá obvyklá odpověď toho, kdo zjistí, že existuje něco jako trénování paměti. Zajímavé je, že stále častěji slychám tuto větu od lidí v produktivním věku, kteří evidentně žádnou poruchu paměti nemají. I přesto ale zažívají situace, kdy na něco zapomenou, nepamatují si. Čím to je? Odpověď je vlastně docela jednoduchá: špatným soustředěním. Pojdme se podívat na jednu situaci, která nám to osvětlí.

Zamkl/a jsem ty dveře?

To je situace, kterou zažil snad každý z nás. Doběhneme vlak a když už se v něm pohodlně usadíme, začne nám v hlavě vrtat červík s otázkou, zda jsme zamkli dveře. Slabší povahy tento červík nezřídka donutí se vrátit, abychom zjistili, že jsou dveře naprosto v pořádku zamčené ...

Přenesme se pomyslně do okamžiku, kdy odcházíme z domova. Na co v té chvíli myslíte a co všechno děláte? Pravděpodobně hlídáte, že s sebou máte všechno, co budete potřebovat, možná jste myšlenkami u toho, abyste stihli vlak, někdo z rodiny se na něco ptá... Při samotném zamykání pak tento rutinní pohyb uděláme klidně tak, že si druhou rukou obouváme boty. Když pak vlak stihneme, začne si mozek odškrtať pomyslný seznam: to a ono mám, vlak jsem stihnul, to jsem udělal, ale zamкнуl jsem? To jsem neviděl! A už je tu onen červík, který hlodá a hlodá.

Protože jsme zamykali již tolikrát, provádíme tuto činnost téměř automaticky. Z mozku pak k jejímu uskutečnění zapojíme pouze malou část, která obstarává svaly ruky. Pokud se tedy chceme dotěrnému broukovi v hlavě vyhnout, je třeba zapojit mozek více. Podívám-li se při zamykání na svoji ruku, zapojím navíc centrum zraku. Pokud si navíc ještě (ideálně třikrát) řeknu nahlas „Zamýkám dveře.“ zapojím také

centrum řeči a sluchu. Mohu vám zaručit, že pak si mozek tento úkol odškrtně a žádné dotěrné myšlenky už vás otravovat nebudou.

Co z této situace vyplývá?

Zejména to, že pokud si chceme něco pamatovat, musíme tomu věnovat pozornost. Soustředit se na to. Protože **pokud děláme více věcí naráz a naše pozornost se třísťí**, není chybou paměti, že si nemůžeme vzpomenout. Pokud jsme totiž informaci do paměti ani neuložili, těžko ji tam později můžeme najít.

Pokud i vy občas narazíte na nějakou situaci, kdy si nemůžete na něco vzpomenout, zkuste se, dříve než se začnete obávat poruch paměti, zamyslet nad tím, co všechno se dělo v situaci, kdy jste si měli danou informaci zapamatovat. A buďte na sebe laskaví, protože nepozorní jsme občas všichni. Zároveň ale mějme na paměti, že se můžeme rozhodnout, že právě teď se soustředít budeme. Soustředění se dá navíc také dobře cvičit a posilovat. Ať už tím, že se budeme soustředit právě na to, co zrovna děláme, hrami nebo speciálními cvičeními.

*Ing. Hana Habartová
trenérka paměti
www.hanahabartova.cz*

Sokol v době covidové

Sokol Dobřichovice žije i v době covidové. Samozřejmě se nás na podzim všechna zpřísnění a zákazy velmi dotkly. Byla na dlouhou dobu přerušena činnost všech oddílů všestrannosti a sportů. Na podzim 2020 se ještě stačil oslavit Den Sokolstva 8. října v podobě již tradičního Večera sokolských světél – pouštění vlastnoručně vyrobených lodiček se svíčkami po Berounce z kempu pod jezem. Muselo to být již ale individuálně. Na jaře už jsme se těšili na obnovení činnosti: I když některá opatření oddalovala návrat cvičenců do tělocvičen, začala již během května některá cvičení venku – předškoláci, rodiče a děti, atletika a tenis. V červnu již byla plně obnovena činnost všech oddílů včetně zdravotního

cvičení pro seniory. Děti i senioři si opět mohli užít společné sportování pro radost ve skupině vrstevníků a popovídat si, jak vše zvládali.

Mohl se i uskutečnit v prvním srpnovém týdnu již tradiční příměstský tábor pořádaný odborem sportovní všestrannosti. Byl to už osmý ročník. I přes přísnější hygienická a protiepidemická opatření jsme si tábor všichni užili. Dozvěděli jsme se od pana geologa Štěpána Raka, že naše alej soch mezi Dobřichovicemi a Karlíkem je pravý geologický ráj. Na sochách jsou pravé prehistorické poklady – otisky lilijic a hlavonožců. Jejich objevování na sochách děti neuvěřitelně bavilo, protože každý si našel svoji lilijici a hlavonožce. Všichni se těšíme na společné zahájení pravidelného cvičení všech oddílů od září a další plánované akce, jako Sokol spolu v pohybu, Drakiádu a Noc sokoloven.

I. Nolová

Z deníčku včelařova – vrcholící léto, podletí a podzim

Včely mají v hlavičkách hodiny jdoucí často přesněji než ty pověstné švýcarské, o těch, podle nichž jezdí České dráhy, nemluvě. Řídí se v podstatě slunovraty. Ten zimní je zvolna startuje do předjaří a jara, ten letní jim říká, že je třeba se nachystat na zimu. Zatímco my si užíváme teplého léta, včelky to holt mají jinak. Vědí, že na na zimu musí být dobře připravené.

Včelí plást z plné sezony. Uprostřed zavičkované larvy včelího plodu a kolem nich věnec medových zásob s voskovými víčky.

K tomu potřebují spoustu věcí. Za prvé t. zv. zimní včely. To jsou ty, které na rozdíl od letních, které jsou krátkověké, musí přežít až do jara, tedy přečkat dlouhou zimu, protože včely přes zimu neploďují. Jsou na to ty zimní lépe vybavené. Matky pomalu omezují kladení vajíček, včelstvo se pomalu redukuje co do počtu na nějakých 20 000 včel. Což je oproti letnímu počtu cca 60 000 jedinců docela rozdíl. Zimují také v nižší teplotě, protože nemusí vyhřívat plod.

K tomu si upraví zimní sezení, v němž musí mít dostatek zásob. Tu je trochu problém, protože to, co si během jara a léta nanosily, jim nevezme medvěd, nýbrž včelař. Ten jim pak zásoby na zimu doplní cukerným roztokem, nebo speciálně připraveným roztokem už předem invertovaným.

Vedou se hojně debaty o tom, zda je pro včely lepší z hlediska jejich zdravotního stavu zimo-

vat na medu, který obsahuje spoustu cenných látek, nebo na onom cukru, do něhož si sice včelky nějaké ty své enzymy také vpraví, ale ... Protože prý ne všechny druhy medu jsou pro včely na zimování dobré. No ale: jak to tedy dělaly ty miliony let? Včelařská komunita je v tomto rozdělená, a to docela ostře. Můj názor? Jednoznačně zimovat na medu, a to na jarním. Proč na jarním? Protože u pozdějších medů medovicových či melecitónních je riziko, že včelky na nich fakt dobře nevyzimují.

Co to znamená? Nechat včelám ten jarní med. To je problém. V sítích zvaných sociální se už od června včelaři – medaři předhánějí a chlubí, kolik že už vytočili (včelám sebrali) a jací že jsou kabráci.

Jaro včelky letos prožily složitě: střídání teplot, chlad až takový, že nemohly létat na kvetoucí zdroje snůšky. Zima, vlhko. Letní vedra, kdy ty zdroje neměly žádnou sladinu, neb nektaria rostlin vyschla. Mohly jen tak kolem páte a šesté ráno. Pak deště, vlhko. Průtržemi mračen smyté zdroje sladiny v květech i producenti medovice, z níž je ten dobrý tmavý med. Sezona blbec, praví jedni. Celkem slušné, píšou jiní. Lišilo se to pomalu ves od vsi, včelníci od včelnice.

Včelky rostly do síly, matičky královničky podovaly. Včelaři dělali oddělky, množili, chovali nové královničky a užívali si to. V tomhle dobrém. Uvidíme, jak dopadne zdravotní situace, už se o tom mluví mezi chovateli, protože právě připravují včelstva na zimu a podzim bývá poslední dobou obdobím masivních úhynů.

Všichni praví, že jako „léčí“. To jest užívají registrované léčivé přípravky, které, řekněme si to na rovinu, jsou docela drsná záležitost. Je to vlastně podobné jako u antiparazitik používaných pro psy a kočky. Když se podíváte na ty účinné látky (tedy pokud se je výrobce vůbec odváží uvést ... - např. amitraz, tau fluvalinát, flumethrin, prostě syntetické pyrethroidy ...). Říká se tomu léčení, ale vlastně jen zabíjíme ty parazitické roztoče jménem *Varroa destructor*, kteří jsou možná vektorem dalších problémů, které ovšem léčit neumíme. Např. viry. Můžeme se pouze snažit postavit chov tak, abychom posilovali imunitu a chovali včelstva s genetikou odolnou vůči tlakům, kterým jsme je vlastní chamtivostí a pohodlností vystavili. Včely ty tlaky nezvládají, „léky“ přestávají fungovat ... Někteří praví, že čím víc „léků“, tím zdravější včely. Z toho trochu mrazí. Ale výrobci těch „léků“ mají dobrý kšeft ... Je na to už spousta zajímavé odborné literatury, přednášky, konference. Zrovna jednu bude na začátku září pořádat v Brně Mendelova společnost pro včelařský výzkum. Nyní se včelstva po vytočení medu krmí na zimu. Včelaře poznáte spolehlivě u kasy v super-hyper. Má plný vozík cukru v akci a často je tam i s celou rodinou, aby toho provezl kasou co nejvíc ... Pokladní z toho bývají na kolaps ... Včelky už jsou většinou připravené na zimu, mají upravené sezení a nad hlavou zimní zásoby. Hodně sbírají pyl, ten je velmi důležitý pro výchovu plodu, a to i na jaře. Proto čím víc ho mají, tím líp.

Vraťme se k praktickým věcem, které jsou součástí tohoto volného cyklu. Spousta lidí se ptá, jak může pomoci: jasně: sázejte kytičky, keře, stromy. To už tu bylo minule, kdy jsme se věnovali tomu, co kvete v létě. Pomůžete jak včele medonosné, tak ostatním opylovatelům, jako jsou např. včely samotářky, čmeláci, motýle ... 😊 Nejde jen o nektarodárné zdroje, stejně důležité jsou už zmíněné zdroje pylodárné (bíkoviny). Jsme v hustě zabydlené oblasti, ale máme zahrady, záhony, truhlíky za okny. Můžeme tedy pomoci? Samozřejmě že ano. I když malý záhonek s bylinkami jistě nenahradí několikaheкта-

rové pole se svazkou nebo velkou kvetoucí loukou ... Zkusme se nyní soustředit na to, co kvete v pozdním létě, podletí a na podzim, kdy už je o dobrou snůšku opravdu často nouze. Jen pár příkladů.

Možná máte někteří na zahradě třeba bělotrn. To jsou takové ty modré bodlavé koule a jistě jste si všimli, že jsou na konci července a na začátku srpna plné včel. Jsou vynikajícím zdrojem nektaru v době, kdy už zdrojů dalších moc není. No a když je hned po odkvětu uříznete, někdy se stane, že v září a v říjnu vykvetou znovu, i když mň.

Skvělým zdrojem snůšky pro opylovatele je pámelník. Mnozí se ho bojí, že se hodně množí. Není to tak. Dá se krásně jeho růst kontrolovat. Skvělé jsou později kvetoucí růže, takové ty s jednoduchými květy. Teď zrovna kvetou ibišky. V našich podmínkách se jim dobře daří. Všimli jste si, jak jsou plné včel a různých druhů čmeláků? A jak ti jsou obalení pylem jako medvídci? Úžasným zdrojem nektaru je drobný keřík kvetoucí nyní s poetickým názvem ořechokřídlec klandonský.

A co takové komule? Říká se jim motýlí keř. Letos se jim skvěle dařilo a byly plné motýlů, které jsem u nás léta neviděl ... Kdo máte na zahradě maliny či ostružiny, víte, jak v létě hučí blanokřídlymi hosty. No a co třeba loubince, přísavníky?

Na procházkách nyní můžete vidět kvetoucí keře celíku zlatobýlu. Jsou vynikajícím zdrojem pylu. Bohužel čelí kritice jakožto nepůvodní, stejně jako další skvělé zdroje pastvy pro opylovatele (např. netýkavka).

V našich končinách se dobře daří břechtanu. Jakmile na podzim vykvete, hukot včel na něm slyšíte na dálku. Z květin jsou dobrým zdrojem ještě také podzimní astry. Pravda, květin teď na podzim už moc není ...

Včelaři dokončili vytáčení medu. Sice letošní sezona byla dost katastrofa (stejně jako sezony minulé), ale byly části sezony, kdy si včelky přišly na své. Medu, jeho získávání, uchovávání a práci s ním se budeme věnovat v zimním čísle.

J. Matl

Z Pamětní knihy Obecné školy v Dobřichovicích

V průběhu následujících dvou let se škola musí neustále vyrovnávat s nedostatkem učeben, novou úpravou vyučování, zvýšeným počtem žáků ve třídě, výukou němčiny, výskytem nakažlivých chorob aj.

Školní rok 1941/1942

1. 9. 1941 (242 dětí) – 9. 8. 1942 (245 dětí)

Nová organizace obecných škol přinesla úbytek tříd, počet žáků ve třídě byl zvýšen ze 45 na 61, ze 4. ročníku odchází 40 % dětí na školu hlavní, dříve školu měšťanskou. Žáci 3. a 4. ročníku jsou rozděleni do dvou paralelních tříd podle pohlaví. V 5. třídě zůstalo po odchodu do tzv. školy hlavní pouze 26 dětí.

Změny v učitelském sboru a rozdělení učeben

Od 1. 9. 1941 se Blažena Böhmová stává zastupující a od 1. 12. 1941 zatímní řídící učitelkou. Výpomocný učitel Josef Průša je ke 31. 10. 1941 propuštěn. K 1. 12. 1941 přichází výpomocná síla Marie Sakslová a k témuž datu za učitele Vladimíra Pinskera, který odchází do Mníšku pod Brdy, nastupuje zatímní učitelka Františka Heppnerová z OŠ v Tursku. Narodila se 7. 2. 1912 v Hořovicích, zde v roce 1931 maturovala na učitelském ústavu, zkoušku způsobilosti vykonala v r. 1933, z němčiny r. 1934 v Příbrami. *Pozn.: V Dobřichovicích žila až do r. 1995 a zabývala se též logopedií.* Sedm tříd bylo rozděleno do 5 učeben. V jedné učebně se střídaly 1. a 2. třída, v další 3.a se 3.b. Náhradní učebna pro 5. třídu byla na sokolovně. Jedna učebna obecné školy byla totiž přidělena škole hlavní. Jednou v týdnu byla 1 učebna propůjčena lidové škole. Po zrušení sokolské organizace přešla do sokolovny i škola mateřská. Na kursy němčiny

docházely do Řevnic jednou týdně na 4 hodiny 4 učitelské síly.

Třídy a třídní učitelé:

1.	44 dětí - Vladimír Pinsker, od 1. 12. Františka Heppnerová
2.	47 dětí - Ladislav Kalina
3.a	32 hochů - Blažena Böhmová, Anna Vojtová
3.b	30 dívek - Věra Svobodová
4.a	38 hochů - Miroslav Novák
4.b	25 dívek - Marie Jeničková
5.	26 dětí - Josef Průša

I nadále se sbíraly odpadové hmoty: papír, železo, kovy, guma, korek, lahve a kelímky, koňské kaštiny a sušené byliny. Kupř. se sebralo 365 lahví a kelímků, 360 kg železa a 120 kg papíru, 78.55 kg bylin.

Slavnosti a kampaně.

6. 10. -	100. výročí narození Antonína Dvořáka
31. 10.	Den spořivosti
17. 12.	150 let od úmrtí W. A. Mozarta
14. 3.	3. výročí protektorátu
28. 3.	350. výročí narození J. A. Komenského
20. 4.	53. narozeniny Adolfa Hitlera
7. 5.	účast celého sboru na přednášce MUDr. H. Förstra (H. Dvořáka) na téma <i>Nemoci sdělné, hygiena potravin a pitné vody</i> v rámci Týdne zdraví
8. 5.	Chodské písně a tance – program ve zdejší výchovně

16. 5. Den matek
17. 6. pietní vzpomínka na protektora Heydricha, † 4. 6. 1942
8. 7. 70. narozeniny státního prezidenta Emila Háchy

Při zdravotní prohlídce žactva MUDr. F. Fürstem byla u některých žáků zjištěna podvýživa, a proto bylo 28 z nich navrženo na pobyt v ozdravovně. Dr. Novotný ošetřil chrup žákům 1. a 2. třídy. V listopadu byla uzavřena MŠ na 14 dní, 1. a 2. třídy na 10 dní, v prosinci pak na 10 dní celá škola kvůli spále. OŠI Vladimír Vydra navštívil školu 18. 3. a 10. a 16. 4. a vyslovil spokojenost s prací vedení i učitelstva. Příznivci školy: konzistorní rada a vikář Jindřich Strnad opatřil peníze na zakoupení 28 párů dřeváčků u fy Baťa. OPDM 260,- K a 8 ks podrážek sociálně slabším dětem. Spolky v Dobřichovicích 12 086,- K na zakoupení radiopřijímače, mikrofonu a 12 reproduktorů. Rodičovské sdružení a Krejcarový spolek opatřily pro všechny děti školní potřeby na celý školní rok.

Školní rok 1942 / 1943

2. 9. 1942 (274 dětí) – 14. 8. 1943 (272 dětí); MŠ 24 dětí

Třídy a třídní učitelé:

1. 54 dětí – Františka Heppnerová
2. 48 dětí – Ladislav Kalina
3. 58 dětí – Miroslav Novák
- 4.a 32 hochů – Věra Svobodová
- 4.b 34 dívek – Blažena Böhmová, Anna Vojtová
5. 48 dětí – Marie Jeníčková

Ubývá jedna pobočka, dětí je ale o 32 více. Dvě učebny v přízemí byly poskytnuty škole hlavní. 1. a 3. třída mají střídavé vyučování, 2. třída a 4.b taktéž, 4.a má vlastní učebnu, 5. třída s 6. postupným ročníkem se učí v bývalé sokolovně. K rozšířenému vyučování němčiny byla určena

po schválení MUDr. Fürstem přísklepní místnost v hlavní škole. Většina žáků je české národnosti. Přespolní žáci: Vonoklasy 37, Lety 45 a Mořinka 5. Náboženství římsko-katolické 235 žáků, Českomoravské 17, Českobratrské církve evangelické 5, bez vyznání 17.

Změny v učitelském sboru: František Pucherna, farář církve českomoravské (*1909), absolvent bohoslovecké vysoké školy a Husovy československé evangelické fakulty v Praze, vyučuje náboženství českomoravské. Anna Šimáčková *1890 vyučuje dívčí ruční práce a domácí nauky. Od 1. 10. je na škole ustanovena Anna Jeníčková, výpomocná učitelka, *1920, vyučuje v 1. třídě němčinu 4 hodiny týdně. Praktikantka Anna Vojtová od 28. 11. přechází na zdejší školu hlavní, za ni nastupuje praktikantka Jarmila Marešová (*1929 Příbram, kde v r. 1942 ukončila studium na učitelském ústavu). K 1. 1. 1943 odchází do Modřan. Od 8. 12. do konce února si bere zdravotní dovolenou V. Svobodová. Zastupuje ji od 1. 1. praktikantka Magdaléna Heverochová (*1923 v Praze).

OPDM věnoval na ošacení nejpotřebnějších dětí 800.- K, osm dětí dostalo po stokoruně. 31. 10. ke Dni spořivosti věnovala místní kempelička škole pijáky, tužky a násadky. V Týdnu dopravy byly provedeny praktické ukázky přecházení křižovatek a předjíždění na kole. 15. a 16. 5. se konala výstava drobného domácího zvířectva, čestnou cenu jako vystavovatelka získala žačka 4.b. Vánoční prázdniny trvaly od 18. 12. do 12. 1. Inspekce OŠI proběhla 15. 1., 9. 2., 11. - 16. 3., 27. 1. navštívil školu německý inspektor Josef Illing a 22. 6. německý zemský školní inspektor, zemský školní rada Leichter spolu s OŠI Vydrrou. Při sběru surovin se sebralo: 19 kg kostí, celkem 415 kg papíru, 13 kg textilu, 1 kg barevných kovů, 560 kg železa, 8 kg gumy,

1 kg korku, 7. 57 kg pecek ovocných stromů. Za sběr sušených bylin obdržela škola 244.50 K.

Zdravotní stav a úprava vyučování pro mimořádné okolnosti

Ve dnech 20. - 29. 10. zabezpečila OPDM a Liga proti TBC rentgenové vyšetření žactva. U 23 dětí (9 dívek, 14 hochů) byl zjištěn pozitivní nález na plicích nebo srdeční vada a doporučeno odborné léčení. 7. 10. byly děti očkované dr. Försterem proti záškrtu. 23. - 26. 3. byl žákům 1. - 3. ročníku ošetřen chrup. Od 21. 1. byla pro vlhkost a nemožnost vytápění uzavřena přísklepní místnost v suterénu hlavní školy. Byla omezena výuka TV. 17. - 25. 2. byla uzavřena pro spálu a záškrť obecná škola. Uzavření MŠ trvalo až do 15. 3. Velikonoční prázdniny trvaly od 21. 4. do 2. 5. Od 12. 5. do 20. 5. byly všechny zdejší školy uzavřeny kvůli nakažlivým nemocem. 20. 5. proběh-

lo očkování proti neštovicím u neočkovaných, nebo neúspěšně očkovaných dětí od 12 let. Zdravotní situaci kontroloval MUDr. Förster. OPDM poslal 8 dětí do ozdravovny v Bělé pod Bezdězem.

Oslavy

15. 3. rozhlasem 4. výročí protektorátu
21. 3. vyvěšeny vlajky Den Hrdinů
20. 4. 54. narozeniny Vůdce
12. 8. narozeniny prezidenta E. Háchy

Do hlavní školy postupuje po zkoušce z němčiny, češtiny, počtů a vlastivědy 50% žactva ze 4. tříd, tj. 35 dětí, 11 hochů a 14 děvčat.

Z kroniky vypsala J. Váňová

2. třída OŠ v Dobřichovicích – školní rok 1941/42

– fotografie od p. Jindřicha Doskočila, je muž děkujeme za poskytnutí

popis po řadách zleva doprava, za který děkujeme pí Lídě Kubátové
třídní učitel: Ladislav Kalina

Dolní řada:

Klimtová, Vítková, Srnková, ?, Nováková, ?, Korblová, Stehlíková, Nedělková, Hůlová, Fialová, Pánková, Melicharová, Strejčková

2. řada

Babičková, Kučinová, Nedvěďová, Jakešová, Palacká, Červená, Ryšavá, Kocmanová, Bondyová, Endršt, Petrák

3. řada

Křenek, Macourek, Dufek, Rambousek, Kepka, Doskočil, Zelinger, ?, Polanecký, Melichar

4. řada

Hainz, Vrbenský, ?, Filip, ?, Vodrážka, Krišo, ?
?= nepoznaný žák

3. třída OŠ, školní rok 1942/43

třídní učitel: Miroslav Novák

Dolní řada:

Endršt, Hainz, Vrbenský, Kepka, Hudeček, Doskočil, Vanžura, Simandl, ?, Polanecký

2. řada:

Křenek, Hůlová, Nedělková, Korblová, ?, Fialová, Babičková, ?, Kocmanová, ?, Klimtová, Stehlíková

3. řada:

Dufek, Handschuh, Voříšková, Jakešová, Nedvěďová, Palacká, Petříková, Bondyová, Ryšavá, Kučinová, Krišo, Filip

Kulturní přehled Dobřichovic a okolí

září a říjen 2021

Aktualizace a doplňky sledujte na webu obce či v Informačním listu

Výstavy:**Křížovnická residence (zámek):****Království za štětec a půl svobody**

k tomu – 11. ročník výstavy ateliéru Arteradky

Vstupné je dobrovolné, otevřeno denně 9-21 hod. do 25. září

Nevšední výstava originálních obrazů umělce Joa Muczky jr.

od 26. srpna do 7. září, Pivotel MMX

Díla opavského rodáka, která překvapí stylem i barevností, už obletěla celý svět a nyní budou k vidění v letovském pivovaru MMX. Vyhledávaný umělec, jehož díla vlastní lidé po celém světě, získal v roce 2013 ocenění Zlatá Europea za celoživotní oddanost umění a stal se členem klubu laureátů Evropské unie umění.

Objevte techniku vrstrování od nejsvětějších po nejtmaší barvy v nejrůznějším stylu: pop-art, impresionismus, kubismus, klasicismus i expresionismus, kterou sám autor nazývá „Muckyzmus“.

Prodejní výstava uměleckých fotografií a koláží Vratislava Nohy

od 9. září do 10. října, Pivotel MMX

Další kulturní akce

Sobota 4. září, 8 – 12 hod. u řeky pod lipou

Farmářské trhy, pořádá Město Dobřichovice

Neděle 5. září od 16h na zámku Vernisáž výstavy ateliéru Arteradky.

Vystoupí duo Horaj, divadelní soubor Kukadýlko, rocková kapela ZUŠ Dobi Boyz, tanečnice Zuz Šoutová a akordeonista Fr. Buchtele. Pořádá: Radka Charapavová a KC Dobřichovice

Sobota 11. září od 11 hod. pod residencí (zámkem)

18. ročník šermířských Alotrií - festival historického šermu, pořádá skupina historického šermu Alotrium a **Královský průvod**, vystoupí 15 souborů z celé republiky. Nebude chybět ani dobové tržiště, občerstvení, dětské dobové hry a další lákadla pro malé i velké. Celý program pak po 21. hodině zakončí velkolepá ohňová show. Pořádá SHS Alotrium a Město Dobřichovice

Pátek 17. září od 19 hod. v residenci (zámku)

Historie vokální hudby - pěvecký sbor VOX NYMBURGENSIS, pořádá v rámci festivalu Musica Viva Fr. Běhounek, vstupné 150,- /100,- Kč.

Sobota 18. září 8 – 12 hod. u řeky pod lipou Farmářské trhy, pořádá Město Dobřichovice

Sobota 18. 9. Jablkobraní ve Všenorech

Středa 22. září od 18:30 v knihovně Beseda z cyklu Živá radost na téma **jak být šťastná nebo šťastný se svým novým partnerem a jeho dětmi z předchozího vztahu**. Hostem bude Kamila Šimůnková (dříve Petrovská), autorka knihy a projektu Třetí rodič. Osobně či online je třeba si předem rezervovat místa na online. <http://zivaradost.cz/kamila>. Vstupné je volitelné, večer je beneficí pro program Živá radost pro ženské zdraví a skutečnou prevenci. Pořádá: Iveta Kučerová ve spolupráci s dobřichovickou knihovnou.

Sobota 25. září od 17 hod. v karlickém kostele sv. Martina a sv. Prokopa Sexteto členů České filharmonie zahraje na počest Jaroslava Šarounovi. Program: Pachelbel, Vivaldi – Čtvero ročních dob. Účinkují: P. Nechvíle, L. Vilímeček, M. Kolářová, O. Kameš, M. Novák, J. Hudec. Pořádá KC Dobřichovice a rodina Šarounova.

26. září od 15 hod. v residenci (zámku) Divadélko Elf zahraje Mikulkovy pohádky.

ky. Pět pohádek Aloise Mikulky *O kvíčale a želvičce, Jak to chodívá v pralesi, Hastrmaní princeznička, O smutném tygrovci a O rybáři, který nikdy nic nechytí*. Rodinné představení vhodné pro diváky každého věku. Vstupné 70,- Kč. Pořádá KC Dobřichovice

Na říjen se připravuje:

2. 10. 17 hod. koncert houslového Duo Eco v karlickém kostele

5. 10. 18 hod. vernisáž výstavy Příběhy bláznovství, kterou uvede Prof. MUDr. Cyril Höschl

17. 10. Podzimní vycházka za geologickými zajímavostmi Všenor a blízkého okolí s oblíbeným průvodcem Filipem Stehlíkem a ve spolupráci se Všenorskou knihovnou se uskuteční. Bližší informace budou včas zveřejněny na webu knihovny a obce Všenory.

22. 10. 18 hod. komponovaný literární pořad k 220. výročí narození Fr. Škroupa

28. 10. 18 hod. beseda s astrofyzikem a astronomem prof. Jiřím Grygarem, CSc.

Po roce opět na dixielandu

V sobotu 14. srpna na louce pod lávkou bylo odpoledne a večer rušno. Navzdory

úmornému vedru se zde na jubilejním desátém ročníku Dixielandu v Dobřichovicích

sešli příznivci dixielandu, aby si při jiskrné, optimistické muzice zavzpomínali (ti starší) nebo si jen tak užívali (všichni). Po celou dobu koncertu, který skončil až po půl desáté večer, všechny kapely vyhrávaly „o stošest“ a na nějaký covid, evropské problémy s migranty a situaci v Afghánistánu daly aspoň na pár hodin zapomenout. Postaraly se o to tyto „bandy“:

The Dixieland Messengers, Hot Sisters, Nový pražský dixieland, Dixie Company z Polska, Brass Band Rakovník, The Dixie Hot Licks a The Steamboat Stompers

s hvězdou večera - Evou Emingerovou, která na závěr tak trochu překvapivě pozdravila dobřichovické volejbalistky; málokdo totiž ví, že je s celou rodinou vášnivou volejbalistkou. Koncert byl zakončen ohňostrojem, jehož světlé a zvukové efekty provázely návštěvníky odcházející domů (nebo někam jinam). Za příjemně strávené prázdninové odpoledne děkují dixielandáci všem kapelám i organizátorům a již nyní se těší na setkání na příštím, v pořadí již jedenáctém ročníku Dixielandu v Dobřichovicích.

HgS

Festival Musica viva 2021

Tak letos už po šestnácté potěšuje zájemce o živou hudbu tento festival. Protože je prakticky natažen až do září, zkusme se ohlédnout za koncerty, které dosud proběhly.

Alla Danza v akci.

Jan Tuláček, Karel Křenek a Tomáš Hanzlíček.

Zahájení s tanci

Vše se začalo v neděli 25. července v dobřichovické křížovnické residenci. Soubor Ludus musicus den předtím hrál na tradičních barokních slavnostech v Českém Krumlově a odtamtud přijel s vynikajícím souborem historických tanců Alla Danza z Brna (<http://www.alladanza.cz/>). Skvělá volba. Tenhle soubor je tuzemská špička. Byl to podvečer plný krásné hudby, úžasných kostýmů a tanečních kreačí, které braly dech. Vše bylo navíc pojednáno s velmi milou nadsázkou, a vlastně šmrncem. Zněla hudba italských a francouzských mistrů, také hudba vídeňského habsburského dvora. A k tomu se tančily gavotty, menuety, bourrée, allemandy, chaconny, pavanny. Noblesa, vkus, vrcholný kumšt i lehké humorný nadhled. Skvělý podvečer ...

Pocta Jaroslavu Šarounovi

V sobotu 7. srpna jsme se sešli v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa, abychom vzpomněli na pana profesora Jaroslava Šarouna. On přece měl na každém ročníku

festivalu svůj podíl a do karlického kostela přivedl spousty skvělých musikantů.

Hrála a zpívala se hudba Jaroslavovi blízká, zpívali ti, s nimiž spolupracoval (skvělé Kristina Archer, Tereza Mátllová a vynikající Mikhail Paschayev). Zněla hudba G. F. Händela, J. S. Bacha, J. J. I. Brentnera, J. C. F. Fischera, J. J. Fuchse, ale i slavná arie *Panis angelicus* C. Francka. Zněly i vzpomínky na pana profesora plné každodenních zážitků a prožitků. O společném stíhání vlaků, hovorech o hudbě i o včelách. A z úst F. Běhoučka zazněla výzva, jež by neměla zapadnout: totiž ustavit v Dobřichovicích něco, jako je Paměť národa. Pro Dobřichovice a okolí. Vždyť kolik výrazných osobností našim krajem a naší obcí prošlo! A kdo, když ne my, by to měl udělat? Tohle fakt stojí za vážné rozvážení. Ale i za konkrétní kroky.

Večer piety i radosti. A pokory a vděčnosti za to, že jsme s tímto učitelem, kolegou a přítelem mohli spolu být. Na Facebooku Kukátka najdete i pár video ukávek z koncertu, které pořídil Jiří Beneš.

Kristina Archer a Ludus musicus na Poctě J. Šarounovi Foto. J. Kotek.

Swing Session

Ve čtvrtek 12. srpna dorazila kapela Swing Session kytaristy M. Rejhona, houslisty Z. Malého, pianisty J. Šafra a basisty P. Pospíšila. Klasická swingová hudba 20. a 30. let minulého století, skvěle zahráná (jakkoli by ne, podle mého jsou u nás nejlepší), radost, šmrnc, neuvěřitelný odvaz. Skvělý večer.

Pièces de sociétés

Úžasný koncert. Na staré kytary z poloviny 19. století přijeli zahrát Jan Tuláček, Tomáš Hanzlíček a Karel Křenek. Tahle hudba je velmi subtilní, často spíš o ztišení než o masivním zvuku, o úžasných barvách, které i tyto starodávné nástroje dovedou. Pro tyhle kytary se hudba často upravovala, ale i psala. Zazněla např. skvěle zahráná Beethovena suita psaná původně pro jiné nástroje, úžasná hudba španělského kytaristy a skladatele F. Sora, slavné Grand duo z pera Haydnova i hudba kytarového klasi-

ka F. Carulliho. A k tomu Rossiniho předehra k opeře Lazebník sevillský v úpravě pro dvě kytary. Skvělá hudba!

Ludvík Vaculík a Sławomir Mrożek na 21. srpna

To datum je stále v nás, co jsme to tehdy zažili. Takže opět logická připomínka. Na nádvoří křížovnické residence před plným hledištěm nejprve zazněly texty Ludvíka Vaculíka z r. 1968 (*Převzetí ministerstva, Přátelský večer s vládou, Příhoda z mládí, Přišel podzim*) ve vynikajícím podání Ireny Hýskové. A po krátké přestávce přišla absurdní jednoaktová hra *Kouzelná noc* polského autora Sławomira Mrożka v podání divadla Orfeus. To je soubor, jenž vlastně už v Dobřichovicích hrál. Ještě s Radimem Vašínkou co principálem. Existuje de facto od poloviny 60. let minulého století. Zaměřuje se na u nás nepříliš známé a často až undergroundové kusy. Vždyť také hraje v bývalém krytu civilní obrany ...

Mrožek je u nás autorem asi méně známým. Ale byl to právě on, kdo se výrazně veřejně vyjádřil proti okupaci Československa v srpnu 1968. Ta hra je zvláštní směsicí poesie, nostalgie i snad ještě naděje. I když poesii přebíjí nostalgická okoralost a vůně či sny lákají, ale je to vůně vzdálená a dávná a s nejasnou interpretací. Janek Vaculík, Tomáš Rychlý i Michala Jirouchová Součková si ji evidentně užívali ...

Festival bude pokračovat ještě koncertem souboru Vox Nymburgensis v pátek 17. září. Takže k celkovému hodnocení se ještě

vrátíme v příštím čísle. Zatím patří veliké poděkování všem, kteří se jakkoli přičinili, musikou, pomocí s organizací i tím, že přišli. Speciální poděkování patří paní Janouškové za skvělé občerstvení. Tohle je totiž další rozměr festivalu. Setkání a spolu pobyty. A celé rodině Marešových, kteří obětavě zastávali roli pokladníků a pomocníků se vším, s čím bylo potřeba pomoci. Poděkování též náleží i městu Dobřichovici a Středočeskému kraji za finanční podporu festivalu.

J. Matl

Seminář Tramping a chatové osady v našem kraji

V letošním roce se Všenorská knihovna a další sdružení zúčastňují 17. ročníku Festivalu muzejní noci 2021, pořádaného Asociací muzeí a galerií ČR. Na neděli 5. září 2021 jsme připravili setkání všech, které zajímají tramping a chatové osady v našem kraji. Nedalo by se uskutečnit bez nadšenců z okolních měst a obcí, kteří mají jedno společné. Zajímají se o historii místa, v kterém žijí.

Začneme vycházkou po slavné sportovní chatové osadě Montana s komentářem Františka Lancingera. Sejdeme se na parkovišti chatové osady ve 13 hodin. Od 15.15 zahájíme ve Společenském sále Vladimíra Holana ve Všenorské knihovně sled povídání, prezentací Pavla Buchteleho, Jindřicha Kóniga, Václava Kratochvíla, Aleny Sahánkové, Simony Kysilkové Šnajperkové, Věry Lešetické a Kateřiny Samojské. Trampské písničky zpívá a hraje Iva Velšovská. Seminář organizují Všenorská knihovna, Všenorské muzeum Mariny Cvětajevové a Kulturní a historický výbor.

Pozvánka na Jablkobraní 2021 – Všenory, 18. září – Na Návsi

13.00 Zahájení, Vladimír Hron ve Všenorech a pro Všenory

15.00 Vítání občánků – dětem a rodičům hraje Jiří Stivín
a zpívá Štěpánka Formánková
16.00 Jiří Stivín - Koncert
16.30 Vyhlášení vítězů soutěže o nejlepší jablečný koláč
17.00 Tomáš Ringel, Koncert evergreenů
18.00 Country kapela Karavan – hraje až do úplného konce

Doprovodný program

Soutěž o nejlepší jablečný koláč
Stánek včelařů
Dílna Všenorských rytířů
Cidrerie Kliment
lukostřelba a šermování
Stánek Jana Mejstříka

Můžete se těšit na

Infostánek MŠ Všenory
kávu a koláče a jiné dobroty
Infostánek Obce Všenory
a Všenorské knihovny
Veterán klub
Arteterapeutka a muzikoterapeutka
– Flami, z.s.

Fotbal v Dobřichovicích

„Covid“ zapříčinil snad nejdelsí přestávku v historii mistrovských fotbalových soutěží v Čechách.

(Narušeny a posléze anulovány byly hned dva soutěžní ročníky bezprostředně za sebou, zatímco například v závěru 2. světové války se jednalo pouze o jeden zrušený ročník ...)

Tato pandemie samozřejmě ovlivnila prakticky všechny sféry našeho života a až teprve s delším časovým odstupem zjistíme, jak moc ... Mnohé důsledky se totiž projeví třeba až za dlouho po jejím případném skončení.

Dobřichovičtí fotbalisté si v obou zrušených ročnících vedli velmi dobře, když ve všech odehraných mistrovských zápasech bodovali a ani jednou neprohráli. Podvkrát jim patřilo první místo v tabulce s velikou nadějí na postup do vyšší soutěže ... Vše marno. Pandemie zasáhla také do přípravy na následující - nový soutěžní ročník 2021/2022. A to hned několika způsoby. Jednak administrativně řadou nových předpisů a nařízení FAČR (např. ohledně hygienických předpisů, či kontrol hráčů a diváků – potvrzení o očkování nebo o prodělání Covidu), ale i po vlastní sportovní stránce. Dlouhá absence pravidelných „fotbalových víkendů“ pak také způsobila i změny v osobních životech hráčů. Mnozí podstoupili dlouho odkládané operace a momentálně rehabilitují, další se radují z nově narozených potomků a budou se samozřejmě více věnovat svým rodinám, no a někteří najednou zjistili, že můžou mít i jiné koníčky, anebo jen tak relaxovat, a ne

se zpocený honit na hřišti (a zadarmo) za kulatým nesmyslem ... Řada funkcionářů si proto stěžuje na nedostatek hráčů. I pozornost sponzorů se leckde obrátila jinými směry. To zasáhne hodně týmů, následný jeden či dva roky nám ukáží, kde a za jakých podmínek venkovský fotbal přežije ... Ani v Dobřichovicích tentokrát příprava neproběhla úplně ideálně (například byl zrušen fotbalový turnaj, kde mělo mužstvo startovat), takže do mistrovské soutěže družstvo mužů vstupuje rovnou naostro, bez jediného přípravného zápasu! Také účast na trénincích nebyla příliš vzorová ... Přesto je tým odhodlán podávat co nejlepší výkony...

Jestli se to podaří uvidíte sami (pokud se však budete moci prokázat COVID PASEM, nebo jiným potvrzením). Začali jsme v sobotu 21. 8. od 17:00 hodin, kdy jsme na našem hřišti hostili fotbalisty ze Sokola Velké Přílepy. V tomto prvním mistrovském utkání Dobřichovice porazily na domácím hřišti svého soupeře vysoko – 6:3. (Branky vsítli: Marcel Šlapák 2, Jan Křivánek, Martin Štědranský, Michal Plzák a Karel Šlapák po jedné).

Přehled dalších domácích utkání:

SO – 4. 9. od 17:00 - Kněževes
SO – 18. 9. od 16:30 - Červený Újezd
SO – 2. 10. od 16:00 - Kosoř B
SO – 16. 10. od 15:30 - Vonoklasy
SO – 23. 10. od 14:30 - Třebotov
SO - 6. 11. od 14:00 - Nučice

(oma)

Kdy zase půjdeme na volejbal

Než uvedeme přehled domácích utkání našich družstev, zmíníme se o několika akcích, které už proběhly, nebo se brzy uskuteční. V sobotu 19. června se za velkého ved-

ra hrál jubilejní **desátý ročník memoriálu Lidy Gemperlové**. Zúčastnila se ho tentokrát jen čtyři družstva, která se umístila v tomto pořadí: Sokol Dobřichovice, Sokol

Řepy, Jednota Zlíchov a Sokol Řevnice. Ženské Áčko hrálo koncem července na **tradičních Dřevěnicích**, kde naše děvčata nejenže zvítězila, ale získala i ocenění pro nejlepší hráčku, kterou se stala Lucka Jovanovičová.

Již 11. září v Hradci Králové budou naše ženy hrát o **Český pohár**. Nejdůležitější akcí, která proběhne ve dnech 4. a 5. září na našich volejbalových kurtech, je **XXV. mistrovství republiky ve volejbale seniorek**; naše hráčky budou obhajovat mistrovský titul, který získaly loni v Křenovicích. Doufáme, že se jim to s podporou domácích publika povede.

Orientační běh

Letošní jarní sezona orientačního běhu se nesla ve znamení pozvolného návratu k zažitým formám závodění a opouštění různých omezení, vynucených bojem proti šíření koronaviru. Na začátku jara ještě bylo nutno dodržovat známá omezení o setkávání většího počtu lidí při sportu, ale v červnu se již situace zlepšila. Proběhly dva oblastní závody. První ve Staré Huti u Dobříše, kde Pavla Mrázová ve své kategorii vyhrála, a další u Kladna. Dále v červnu již bylo možno uspořádat národní žebříček Čechy – západ, čehož se bezchyb-

Přehled domácích utkání našich družstev:

Muži A, 1. liga

Letos dochází ke změně; družstva jsou rozdělena do tří skupin; do druhé části postoupí první dvě z každé skupiny spolu s nejlepšími dvěma družstvy na třetích místech. Naši zahajují 15. října na hřišti týmu Lvi Praha a doma pak hrají 22. října s Plzní, 29. října s MFF Praha a 12. listopadu s Č. Budějovicemi.

Ženy A, 1. liga

Začínají 17. září na Žižkově a pak se představí doma 24. a 25. září s Jabloncem, 15. a 16. října s Plzní, 5. a 6. listopadu hrají s Nuslemi, 19. a 20. listopadu se Žižkovem a 3. a 4. prosince s Hronovem.

Muži B, KP 1. třídy

Zahajují 2. října v Nymburku, doma potom 16. října hrají s Roztoky, 23. října se Zručí n. S., 6. listopadu s Dobříší, 20. listopadu s Tuchlovicemi a 4. prosince s Mělníkem; potom hrají až 30. dubna.

Ženy B, KP 2. třídy

Doma 11. září s Berounem a 2. října s Královým Dvorem

V nastávající sezóně přejeme všem našim družstvům radost ze hry a mnoho vyhraných zápasů.

HgS

ně ujali pořadatelé ze Slaného. Nejlépe se umístila Jiřina Štrossová, obsadila třetí místo. Posledním červnovým závodem byl tradiční třídní závod v Mariánských Lázních a okolí, zde jsme v etapách obsadili jedno první a dvě druhá místa.

Letní sezóna začala velkou akcí mezinárodního dosahu, a sice Mistrovstvím světa v orientačním běhu, které se odehrálo na severu Čech. Zde jsme žádné zástupce neměli, neboť jsme oddíl téměř výhradně veteránů a ti na tuto akci neměli přístup, samozřejmě

pouze z epidemiologických důvodů. Další závody nám již byly zpřístupněny. Seriál pro nás začal pětidenními závody Bohemia Orienteering u Nového Boru, kde Klára Zeman vybojovala celkové třetí místo. Další závod byl již tradiční závod Velikonoce ve skalách, který musel být kvůli epidemii posunut a byl tedy přejmenován na Letní Velikonoce.

V srpnu jsme se zúčastnili zatím tří víceetapových závodů. Z Teplic nad Metují a tamních skal jsme přivezli jedno první místo. Dále to byl tradiční závod Rumcajsovy Míle, pořádaný Jičínským oddílem ve Vsi Svaté Kateřiny, zde jsme získali jedno třetí místo. Zatím poslední srpnový závod byl v Českém Ráji, kde Jiřina Štrossová opět obsadila krásné třetí místo, takže na stupních vítězů se opět objevil náš dobřichovický dres, jak dokládá fotografie.

Dále nás čeká poslední prázdninový třídní závod na jihu Čech pod Landštejnem a pak již podzimní sezona, která začne dvěma víkendovými závody v Krušných Horách, kde se sejdou opět závodníci ze západní půlky Čech. Musíme jen doufat, že nám to koronavirus opět nepokazí. Jinými slovy doufat,

DOBŘICHs.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* **A5** (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* **A6** (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4x 1700 Kč)

* **A5** (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4x 4000 Kč)

* **A5** (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.

Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

že snad většina těch, kteří odmítají dělat cokoli, co nám může pomoci ho porazit, přijdou k rozumu. *V. Jaroš*

Termín dokončení jaro/léto 2023

Kvalitní bydlení se stěhuje na jih

A s ním i výhodná
investice

62 apartmánů v dispozicích od 1+kk až 5+kk
Předprodej zahájen

DEVELOPER PROJEKTU

SVV.REAL

SVV real, s.r.o.
Haškova 153/17, 638 00 Brno
info@krumlovskylvltavin.cz
www.krumlovskylvltavin.cz

GENERÁLNÍ PRODEJCE

General Reality

General Reality a.s.,
Václavské náměstí 64, 110 00 Praha 1
+420 212 812 500, +420 739 039 163
info@general-reality.cz
vltavin@general-reality.cz
www.general-reality.cz

Garantovaně a výhodně

- garance **pronájmu a správa nemovitosti**
- garance **nejvýhodnějšího a nejrychlejšího financování**
- garance **prodeje stávající nemovitosti** – protiúčet
- u právnických osob možnost **odpočtu dph**

Apartmány v Českém Krumlově
– srdeční záležitost

TĚŠÍME SE NA VÁS

S NOVÝM MENU V PRŮBĚHU ZÁŘÍ

★★★★★

TÝM PANSKÉ ZAHRADY

WWW.PANSKAZAHRADA.CZ

WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

DOB Centrum

panskazahradadobrichovice
SLEDUJTE NÁS!

Manor Garden s.r.o.
Anežky České 432, Dobříchovice
Restaurace: +420 226 230 930
Hotel: +420 226 230 900

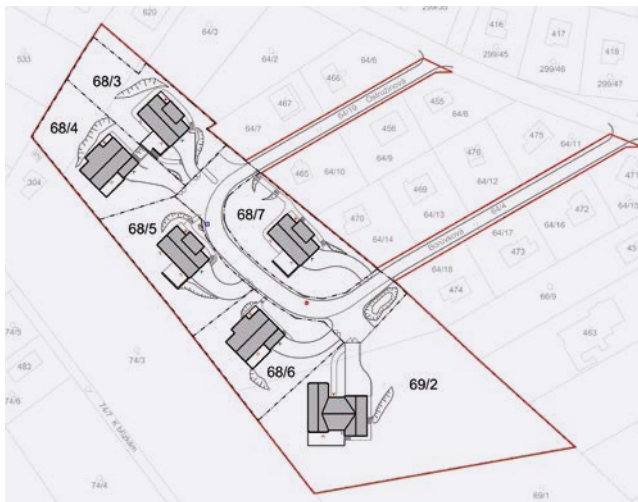
RODINNÉ DOMY ČI STAVEBNÍ POZEMKY PŘIPRAVENÉ K VÝSTAVBĚ V ČERNOLICÍCH NA PRODEJ

SPOLEČNOST DOB-INVEST PLUS s.r.o. PŘIPRAVUJE PROJEKT 6 RODINNÝCH DOMŮ V OBCI ČERNOLICE. STAVEBNÍ PARCELY SE NACHÁZEJÍ NA MÍRNĚ SVAŽITÉM POZEMKU V KLIDNĚ UZAVŘENÉ LOKALITĚ, ALE PŘITOM TĚMĚŘ V CENTRU OBCE – V PRODLOUŽENÍ ULIC BORŮVKOVÁ A OSTRUŽINOVÁ.

Připravovaný projekt obsahuje:

- 3 RŮZNÉ TYPY DOMŮ
- NOVOU ZPEVNĚNOU KOMUNIKACI
- VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ
- 6 RŮZNĚ VELKÝCH STAVEBNÍCH PARCEL – 805 m² • 810 m²
- 810 m² • 812 m² • 830 m² • exkluzivních 2 653 m²
- PŘIPOJENÍ NA VEŠKERÉ DOSTUPNÉ INŽENÝRSKÉ SÍTĚ
- VODOVOD
- KANALIZACE
- ELEKTŘINA
- DATOVÉ OPTICKÉ KABELY

 DOB- Invest Plus s.r.o.

V PŘÍPADĚ ZÁJMU O KOUPI ZASÍŤOVANÉHO POZEMKU BEZ RD I V PŘÍPADĚ ZÁJMU O KOUPI RD DLE ZHOTOVENÉ PROJEKTOVÉ DOKUMENTACE NÁS NEVÁHEJTE KONTAKTOVAT, JEDNÁNÍ O NÁKUPU JE PŘÁVĚ AKTUÁLNÍ.

BLIŽŠÍ INFORMACE O TERMÍNECH PRODEJE A O CENÁCH VÁM RÁDI POSKYTNEME NA TEL. ČÍSLE 721 973 189.